

A l'annex de la Resolució 53-2 de la Junta de Governadors, columna de quota proposada, on diu: «9 Àustria. 1.873,3», ha de dir: «9 Àustria. 1.872,3». I on diu: «164 Tailàndia. 1.981,9», ha de dir: «164 Tailàndia. 1.081,9».

A l'annex M, apartat 2.b), incís ii) línia segona, on diu: «... a l'incís y) per...», ha de dir: «... a l'incís i) per...».

A l'annex M, apartat 4, línia segona, on diu: «... aquest annex z)...», ha de dir: «... aquest annex a)...».

A l'annex M, apartat 5, paràgraf b), línia quarta, on diu: «... assignacions i tinences...», ha de dir: «... assignacions o tinences...».

25933 *LLEI 36/1998, de 10 de novembre, de modificació de l'article 14, apartats primer i tercer, de la Llei d'enjudiciament criminal.* («BOE» 270, de 11-11-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La disposició final primera del Codi penal vigent modifica, com se sap, el tenor del punt tercer de l'article 14 de la Llei d'enjudiciament criminal. Mentre en la seva versió anterior els jutges penals coneixien de les causes per delictes castigats amb una pena privativa de llibertat no superior a sis anys, aquesta disposició els atribueix «les causes per delictes menys greus».

Aquesta alteració de l'àmbit competencial dels jutjats penals ha repercutit inevitablement en les audiències provincials i ha multiplicat les causes de què han de conèixer fins a amenaçar amb un col·lapse imminent. No és difícil preveure que també es pot produir una repercussió notable en el nombre de recursos de què ha de conèixer la Sala Segona del Tribunal Suprem.

Una situació tan pertorbadora no ha deixat de ser advertida pel mateix Consell General del Poder Judicial, quan va tenir ocasió de manejar les primeres xifres sobre la incidència pràctica de la reforma al·ludida. Això el va portar fins i tot a postular «una ràpida modificació legislativa que deixi sense efecte la reforma recent de l'article 14 de la Llei d'enjudiciament criminal i restauri el sistema anterior de repartiment d'atribucions entre els jutjats penals i les audiències provincials».

No s'ha de descartar la conveniència d'elaborar una relació de matèries que, sense centrar-se només en la gravetat dels delictes o en la quantia de les penes, determini aquests àmbits competencials, com ja s'ha fet amb els judicis per jurat i s'ha proposat per a la jurisdicció contenciosa administrativa. Tanmateix, això es pot dur a terme amb més i més possibilitats d'encert quan —amb motiu d'una àmplia modificació de la Llei d'enjudiciament criminal— es pugui comptar ja amb més experiència i més dades estadístiques il·lustratives de la repercussió pràctica dels diversos tipus penals.

Cal doncs procedir a fer la modificació esmentada i a establir com a línia de separació competencial entre els jutjats penals i les audiències els delictes castigats amb penes privatives de llibertat de cinc anys.

Finalment, s'introdueix una modificació en l'apartat primer de l'article 14 de la Llei d'enjudiciament criminal, per tal d'adaptar la competència dels òrgans jurisdiccionals penals en matèria de faltes a la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

Article únic.

1. L'article 14, apartat primer, de la Llei d'enjudiciament criminal, queda redactat de la manera següent:

«Per conèixer i emetre sentència de judicis de faltes, el jutge d'instrucció. Tanmateix, coneix dels judicis de faltes tipificades en els articles 620, 626, 630, 631, 632 i 633 del Codi penal el jutge de pau del lloc on s'hagin comès.»

2. L'article 14, apartat tercer, de la Llei d'enjudiciament criminal, queda redactat de la manera següent:

«Per conèixer i emetre sentència de les causes per delictes als quals la Llei assenyali una pena privativa de llibertat d'una durada no superior a cinc anys, o una pena de multa de qualsevol quantia, o una altra de naturalesa diferent, tant si són úniques, conjuntes o alternatives, sempre que la durada de la pena no sigui superior a deu anys, així com per faltes, siguin incidentals o no, imputables als autors d'aquells delictes o a altres persones, quan la comissió de la falta o la seva prova estiguin relacionades amb aquells, el jutge penal de la circumscripció on s'hagi comès el delicte o el jutge central penal en l'àmbit que li és propi.

No obstant això, en els casos de competència del jutge penal, si el delicte és dels que s'atribueixen al tribunal del jurat, li correspon a aquest conèixer-ne i emetre'n sentència.»

Disposició transitòria única.

Aquesta Llei s'aplica a les causes que estiguin pendents en el moment d'entrar en vigor, sempre que, en el moment esmentat, encara no s'hagi dictat la interlocutòria d'obertura del judici oral.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 de novembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

26345 *LLEI 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.* («BOE» 275, de 17-11-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Havent transcorregut més de deu anys des de la promulgació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, aquesta norma, expressió d'una de les reformes més importants experimentades pels nostres mer-

cats de valors, ha de ser modificada per traslladar a l'ordenament intern la Directiva 93/22/CEE, de 10 de maig de 1993, relativa als serveis d'inversió en l'àmbit dels valors negociables, la qual ha estat modificada posteriorment per la Directiva 95/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 1995. Així mateix, s'aprofita el text per incorporar, igualment, al nostre ordenament intern la Directiva 97/9/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als sistemes d'indemnització dels inversors.

La Directiva de serveis d'inversió, juntament amb la Directiva 93/6/CEE, de 15 de març de 1993, sobre l'adequació de capital de les empreses d'inversió i de les entitats de crèdit, i la segona Directiva del Consell, de 15 de desembre de 1989, per a la coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, representa una de les peces clau per a la construcció del Mercat Financer Unic i, en particular, de l'anomenat «Mercat Unic de Valors».

Per aconseguir aquesta fita, la Directiva de serveis d'inversió, a similitud de la segona Directiva de coordinació bancària, introdueix el principi del «passaport comunitari» o «llicència única». En virtut d'això, una «empresa de serveis d'inversió», a l'empara de l'autorització concedida per l'Estat de la seva seu social, pot prestar serveis d'inversió i activitats complementàries en la resta de la Unió tant establint-se en altres estats mitjançant sucursal, com oferint-hi els seus serveis.

L'exigència d'una llicència única es fonamenta en l'harmonització de les condicions d'autorització i d'exercici de l'activitat, requisits el control dels quals s'encomana a l'Estat d'origen de les empreses (principi del «home country»). No obstant això, les normes de conducta a les quals les empreses han de subjectar les seves operacions continuen sent responsabilitat de l'Estat en què es duen a terme (principi del «host country»).

Expressions del que s'ha assenyalat són, d'una banda, el dret de tota empresa de serveis d'inversió a accedir a qualsevol mercat en condició de membre i, en segon lloc, la possibilitat igualment d'accés o adhesió als sistemes de compensació i liquidació.

Quant a les regles sobre el funcionament dels mercats, la Directiva de serveis d'inversió parteix d'una classificació dels mercats que distingeix entre els regulats i els no regulats. La diferenciació es basa en el fet que un mercat regulat, a més de tenir aquesta condició per un reconeixement exprés d'Estat membre, té aquest caràcter perquè compleix uns requisits d'organització, funcionament, admissió d'instruments financers a negociació, publicitat i transparència que determinen una estructura assentada en les regles de mínims que es preveuen en el bagatge jurídic comunitari.

Finalment, del contingut de la Directiva cal destacar les obligacions de transparència i les d'informació.

Les primeres es proposen als mercats, i es refereixen a la informació sobre les operacions que s'hi duen a terme, el coneixement de les quals pels inversors és peça clau de la protecció que se'ls ha de donar. Pel que fa a les obligacions d'informació («reporting»), s'estatueixen per garantir les tasques de supervisió sobre els subjectes que operen en els mercats.

No s'assoliria una descripció completa de la reforma si no es fes esment del fet que en els seus objectius s'han incorporat totes les decisions reguladores que permeten als nostres mercats competir d'una manera més eficient davant el nou i transcendental repte que representa la Unió Econòmica i Monetària a partir de l'1 de gener de 1999.

Així mateix, convé destacar que aquesta disposició dóna resposta al pronunciament del Tribunal Constitucional respecte a la Llei 24/1988, i incorpora els canvis

necessaris al text legal per ajustar-se al règim de distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes, d'acord amb la sentència de 16 de juliol de 1997.

Passant al text de la Llei de reforma, l'article inicial introdueix alguns canvis en el títol I de la Llei 24/1988. En primer lloc, com a conseqüència de l'elenc d'instruments financers compresos en el nou àmbit de l'ordenació dels mercats, que sobrepassen la categoria dels valors negociables, s'estén a aquells la disciplina aplicable als últims, per tal d'integrar les noves realitats financeres (v. gr. «swaps», «fras», opcions, futurs, etc.) que tenen presència en els nostres mercats.

Un altre aspecte que cal destacar del primer precepte és el trencament del monopoli de la tenidoria del registre de valors negociables en anotacions en compte no negociats en mercats secundaris oficials, que fins ara exercien les societats i les agències de valors.

En l'article segon s'inclouen dues novetats referents al règim del Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Així, d'una banda, se n'actualitza la composició donant entrada a representants de tots els mercats secundaris oficials. D'altra banda, s'acomoden les seves competències a les noves previsions del text legal en matèria de subjectes i de mercats.

En l'article tercer, es flexibilitza el règim de requisits exigibles en les emissions de valors similars a altres ja negociats en un mercat secundari, a fi d'evitar costos innecessaris a les emissions, especialment quan ja hi ha prou informació en els mercats de l'emissor dels valors, o en els casos en què els destinataris dels valors siguin inversors institucionals o professionals. La Llei també regula el procediment d'aprovació de la participació de societats que administrin mercats secundaris espanyols en altres societats que gestionin mercats secundaris fora d'Espanya, així com la participació d'aquestes societats en mercats espanyols.

L'article quart introdueix novetats importants pel que fa a la regulació dels mercats secundaris oficials de valors.

També s'incorporen a l'ordenament intern les disposicions de la Directiva de serveis d'inversió en la matèria, i s'inclou en el títol IV de la Llei 24/1988 la regulació de mercats, com és el cas dels de derivats, no desenvolupats l'any 1988 en el nostre sistema financer.

En segon terme, i en consonància amb la distinció que proposa la Directiva de serveis d'inversió entre mercats regulats i no regulats, clau per al disseny de l'operativa del Mercat Financer Unic de Valors, es predica el caràcter de regulats dels mercats secundaris oficials que avui coneixem en el nostre sistema, i se suprimeix la distinció, tal com va ser introduïda l'any 1990, entre mercats organitzats oficials i no oficials, per recollir l'únic mercat organitzat no oficial que s'ha autoritzat fins al moment present.

A això cal afegir, en consonància amb el pronunciament del Tribunal Constitucional, la distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes, atinent el criteri diferenciador entre mercats d'àmbit estatal i autonòmic.

En aquest camp, davant la necessitat d'afrontar la interrelació de mercats en el context econòmic internacional, s'ofereix una resposta que permet les relacions de caràcter recíproc entre els mercats nacionals i exteriors.

També s'ha aprofitat la reforma per introduir algunes modificacions en matèria d'admissió i exclusió de valors en la negociació. En particular, es posa fi a la qüestionable equiparació de requisits de l'emissió amb l'admissió, que generava efectes no desitjables quan hi havia un breu espai de temps entre ambdós moments, i es persegueix, de la mateixa manera, una entrada imme-

diata en el mercat dels valors emesos perquè comenci la seva negociació tan aviat com sigui possible. En matèria d'exclusió, se'n regulen els pressupostos en cas d'incompliment d'obligacions d'informació al mercat de l'emissor dels valors negociats. Així mateix, en tots dos casos es reconeixen les competències autonòmiques en la matèria.

Cal fer esment de manera especial de la classificació que s'introdueix en les operacions de mercat, conseqüent amb els principis d'ordre desconcentrador que orienten la regulació de la matèria a la Directiva de serveis d'inversió. El resultat ha estat la distinció bàsica entre les operacions de mercat i les que no tenen aquesta condició.

Les operacions de mercat es caracteritzen perquè resulten de transmissions a títol de compravenda o altres negocis onerosos propis del mercat. Al seu torn, aquestes operacions es distingeixen en ordinàries i extraordinàries. Les primeres són les que se sotmeten a les regles bàsiques de funcionament dels mercats (en especial, la intervenció de membres i la canalització de l'operació per mitjà dels sistemes ordinari de contractació). Les operacions extraordinàries són les que no se sotmeten a totes o alguna d'aquestes regles bàsiques, i només es poden només efectuar en tres casos: quan el comprador i el venedor resideixin habitualment o estiguin establerts fora del territori nacional, quan l'operació no s'efectuï a Espanya i quan el comprador i el venedor l'autoritzin de manera expressa.

En l'àmbit de les operacions de mercat, s'ha considerat procedent concretar la regulació de determinats tipus de préstecs sobre valors negociats en mercats secundaris perquè, alhora que s'intensifica la profunditat i l'eficiència dels mercats, s'estableixi el marc regulador per disposar el règim tributari corresponent que fomenti el desenvolupament d'aquests mercats.

En tot cas, i amb independència que siguin operacions de mercat o no, s'estatueix per a les empreses de serveis d'inversió l'obligació de comunicar qualsevol tipus d'operacions als òrgans rectors dels mercats, per tal de garantir-ne el bon funcionament i la protecció dels inversors.

Un altre aspecte fonamental de la reforma, i que era obligat per la Directiva de serveis d'inversió, és el reconeixement de l'accés als mercats secundaris oficials en qualitat de membres, amb aptitud per operar, tant de les empreses de serveis d'inversió espanyoles com de les autoritzades en altres països de la Unió Europea. És la traducció del passaport comunitari en la matèria, i que es reflecteix en el capítol IV del títol V. Entre altres conseqüències, comportarà en el camp borsari l'accés directe de les entitats de crèdit. No obstant això, i d'acord amb la Directiva de serveis d'inversió per al cas especial espanyol, no s'aplica fins a l'1 de gener de l'any 2000.

Entrant en la regulació específica de cada un dels mercats, es pot destacar que en el borsari l'execució d'operacions en les borses de valors i en el sistema d'interconnexió borsària se subjecta a l'ordenació actual, de manera que el lliure accés que preveu la Directiva s'aconsegueix mitjançant l'adquisició de la condició de membre d'alguna de les societats rectores de les borses de valors. Per aquest motiu, s'han canviat algunes qüestions relatives a les regles per accedir al capital social d'aquelles societats.

En matèria del Mercat de Deute Públic en Anotacions en compte, s'han introduït novetats realment importants. En primer lloc, es fa possible la negociació paral·lela dels valors de la Central en qualsevol altre mercat secundari oficial, i s'afavoreix un àmbit més ampli de negociació i d'interrelació entre mercats.

En segon lloc, la norma fonamental d'ordenació del mercat passa a ser el denominat «Reglament del Mer-

cat». Així mateix, la Comissió Assessora del Mercat ja existent integrada en la seva composició representants dels membres del mercat i de comunitats autònomes.

El funcionament del mercat s'estructura sobre la distinció de dos àmbits: el de registre, compensació i liquidació, i el de negociació. Així, des de la perspectiva dels subjectes s'obren múltiples categories segons quina sigui la vocació de cada subjecte.

Una altra de les novetats que introdueix el títol IV que cal destacar és la relativa a què pren carta de naturalització en seu legal la regulació dels mercats de derivats, ja desenvolupats en el nostre sistema financer.

En aquest títol, s'ha aprofitat, finalment, la reforma per redefinir el concepte d'oferta pública de venda de valors, de manera que s'inclogui no solament la de valors no cotitzats, sinó també la dels que ja es negocien en un mercat secundari.

El nou títol V, que recull l'article cinquè, en consonància amb l'equiparació estatutària entre empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit, que proposa la Directiva de serveis d'inversió, comprèn una nova regulació de les anomenades «empreses de serveis d'inversió». En els termes anteriors, les qualitats que defineixen aquelles empreses són la seva consideració d'entitat financera i, en segon lloc, la prestació de serveis d'inversió amb caràcter professional a tercers.

En concordança amb la Directiva, l'«estatus» d'activitat de les empreses de serveis d'inversió s'ordena al voltant dels serveis d'inversió i les activitats complementàries que es projecten sobre els instruments financers, i que, en definitiva, determinen la seva realització a l'atzar del passaport comunitari.

D'acord amb la nova ordenació objectiva i subjectiva de l'estatut dels operadors en els mercats financers, la Llei predica la condició d'empresa de serveis d'inversió, en un sentit estricte, de les societats i les agències de valors, així com de les societats gestores de cartera, avui compreses al si de la legislació d'inversió col·lectiva, i que troben la seva seu natural en la Llei 24/1988.

Als efectes de mantenir incontaminat el marc d'actuació reservat a les empreses de serveis d'inversió, la Llei introdueix un règim molt sever de salvaguarda de la reserva d'actuació, que faculta àmpliament la Comissió Nacional del Mercat de Valors com a garant del sistema.

En aquest mateix ordre de matèries, les entitats de crèdit són equiparades a les empreses de serveis d'inversió pel que fa a la seva capacitat per operar en els mercats, trencant les muralles que es van estipular, especialment per al mercat borsari, l'any 1988.

De la mateixa manera, la Llei estableix la possibilitat de crear entitats, així com la de facultar altres persones o entitats que, sense tenir l'«estatus» d'empreses de serveis d'inversió, duguin a terme alguna de les activitats pròpies d'aquestes empreses, per bé que amb algunes limitacions.

El capítol II del nou títol V, sobre «Condicions d'accés a l'activitat», completa el règim d'intervenció administrativa de les empreses de serveis d'inversió pel que fa a la seva autorització, estableix la necessària consulta prèvia a les autoritats d'un altre Estat de la Unió Europea, en el cas de filials, i recull també alguns aspectes en la matèria que conté la Directiva de serveis d'inversió (v. gr. programa d'activitats, inici, transparència de l'estructura del grup, adhesió al Fons de Garantia d'Inversions, etc.).

El capítol III regula de manera separada les «Condicions d'exercici» de l'autorització de les empreses de serveis d'inversió. S'hi ha inclòs també el règim d'intervenció administrativa de les anomenades «participacions qualificades» d'accionistes. Aquestes queden sotmeses a un control exhaustiu de la Comissió Nacional

del Mercat de Valors per tal de garantir una gestió correcta de les empreses de serveis d'inversió.

Cal fer esment de manera especial de les obligacions que s'estableixen per a les empreses de serveis d'inversió en matèria d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre les operacions que efectuin (l'anomenada obligació de «reporting»). Així mateix, cal destacar la nova ordenació de les limitacions operatives que trenquen un esquema rígid quant a prolongació d'activitats de les empreses de serveis d'inversió.

El capítol IV, i sota el títol d' «Activitats transfrontereres», recull en seu legal el règim del «passaport comunitari» de les empreses de la Unió Europea, i viceversa, de les nostres empreses a la resta d'estats de la Unió Europea.

Finalment, el nou títol V conclou amb el capítol V, el qual, primer, precisa el règim d'operacions societàries d'una empresa de serveis d'inversió; segon, recull la revocació de l'autorització, i tercer, i molt important, preveu la possibilitat de suspendre totalment o parcialment les activitats d'una empresa de serveis d'inversió com a mesura preventiva en casos excepcionals.

L'article sisè del text legal fa una nova redacció del títol VI de la Llei 24/1988, i regula un mecanisme nou en els nostres mercats de valors, el qual és el del «Fons de Garantia d'Inversions». Com ja s'ha assenyalat, amb aquesta regulació es trasllada a l'ordenament intern l'esmentada Directiva 97/9/CE, de 3 de març de 1997.

La seva normativa també respon a una exigència de la Directiva de serveis d'inversió i, amb una certa similitud als fons de garantia de dipòsits de les entitats de crèdit, indemnitzen els inversors en els casos d'insolvència o de situacions concursals de les empreses de serveis d'inversió que originin la indisponibilitat d'efectiu o de valors que un inversor hagi confiat a aquelles empreses, sense que això representi, en cap cas, que el sistema cobreixi cap risc de crèdit o de pèrdues en el valor d'una inversió en mercat.

L'article setè, com a conseqüència de les novetats introduïdes en el text de la Llei 24/1988, obliga a redefinir tant l'àmbit de la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com el règim sancionador de la Llei.

L'article vuitè introdueix modificacions de les disposicions addicionals de la Llei 24/1988, com a conseqüència dels canvis que s'incorporen en el text original d'aquesta Llei.

Finalment, s'han incorporat un conjunt de disposicions addicionals de contingut heterogeni.

Així, s'aprofita l'ocasió per modificar alguns aspectes de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva. En primer lloc, i per tal d'agilitar-ne la constitució, es potencien les funcions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En segon terme, s'afegeixen noves figures a l'elenc de modalitats institucionals, que són la dels «fons de fons», els «fons principals i subordinats», tots aquests com a categories específiques de les societats i fons d'inversió mobiliària, qualificats per representar, en exclusiva, una modalitat inversora d'aquests qualificada per invertir en valors emesos per una altra institució d'inversió col·lectiva.

En una línia semblant s'han d'incardinar les institucions d'inversió col·lectiva que inverteixen en valors no cotitzats i els caracteritzats per tenir com a únics inversors els de tall institucional o professional. Aquestes noves figures, que també són categories específiques de les institucions de tall mobiliari, representen un avenç més en l'adequació de l'oferta i la demanda en l'àmbit de la inversió institucional per canalitzar d'una manera més eficient l'estalvi cap a la inversió productiva.

En tercer lloc, es perfilen més clarament les regles sobre inversions de les institucions d'inversió col·lectiva en instruments derivats.

Pel que fa a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, d'una banda, s'estableix com una de les seves facultats la de comercialització dels valors representatius d'aquelles; de l'altra, se'ls estenen determinades previsions en matèria d'intervenció i supervisió.

En una altra disposició addicional es preveu la possibilitat, amb la seguretat jurídica i transparència degudes, de titulitzar crèdits hipotecaris perjudicats, per bé que amb la supervisió adequada de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En concordança amb les novetats financeres que s'incorporen en el text, s'aprofita una altra disposició addicional per precisar el règim fiscal dels Fons de Garantia d'Inversions.

En una altra disposició addicional s'estableix una regulació sobre garanties en els mercats de valors, arbitrada mitjançant penyora de valors representats mitjançant anotacions en compte, que permetria un impuls decidit per afavorir-ne el funcionament eficient en la cobertura de riscos per a operacions de mercat.

Finalment, no es poden deixar d'esmentar les modificacions que s'han incorporat en el règim jurídic de les societats anònimes per afavorir una millora en el finançament empresarial especialment per mitjà dels mercats financers.

A l'empara d'aquesta reforma, es regulen d'una manera més completa les anomenades accions preferents i, en particular, una subcategoria d'aquestes que són les accions sense vot. L'ànim del legislador és el de permetre el finançament via mercat, tenint en compte les circumstàncies pràctiques de control societari, amb les garanties suficients per als inversors per mitjà de fórmules d'inversió que permetin l'accés al capital sense implicació en la gestió social, a través del dret de vot corresponent. Ara bé, la reforma té en compte les diferències entre societats cotitzades i no cotitzades, i és més flexible el règim proposat per a les primeres, sobre la pauta de la major transparència que reporta la disciplina dels mercats de valors.

En la línia anterior, també s'ofereix una resposta des dels nostres ordenaments societari i de mercat de valors per emetre en el nostre país uns valors que representen un gènere intermedi entre la renda variable i la renda fixa, i que tenen un interès especial com a actius que, alhora que reporten un finançament eficient, redunden també en un major reforçament dels recursos propis de l'entitat emissora.

Una manifestació d'aquestes pretensions és la nova regulació de les anomenades accions rescatables.

Sota la pauta de diferenciar entre les societats cotitzades i les que no cotitzen, s'estableix un termini inferior—de quinze dies— per a l'exercici del dret de subscripció preferent en societats cotitzades. Amb aquest canvi s'afavoreix una major celeritat en la realització d'ampliacions de capital de societats cotitzades, sense que això representi cap minva per als drets dels antics accionistes, ja que la seva informació queda garantida àmpliament mitjançant els mecanismes de transparència dels mercats.

En el de l'exclusió del dret de subscripció preferent, els canvis introduïts, atenent també la pauta diferenciadora entre societats cotitzades i no cotitzades, flexibilitzen els requisits d'exclusió per potenciar les ampliacions de capital com a font de finançament empresarial.

Així mateix, cal destacar la modificació introduïda per facilitar una entrada més ràpida en la negociació de les accions emeses per ampliació de capital en règim d'oferta pública.

Finalment, cal esmentar el fet que es fixa un compromís al Govern per completar les reformes assenyaldes, per estendre els canvis en l'àmbit de la renda fixa, tot això mitjançant una iniciativa legislativa que modifiqui el règim jurídic de l'emissió d'obligacions.

També cal assenyalar que la Llei es dicta en aplicació de l'article 149.1.6a i 11a de la Constitució.

Article primer. *Modificacions en el títol I de la Llei 24/1988.*

S'introdueixen les modificacions següents en el títol I de la Llei:

U. En l'article 2 s'afegeixen dos paràgrafs nous—segon i tercer, respectivament— amb el contingut següent:

«També queden compresos dins el seu àmbit els instruments financers següents:

a) Els contractes de qualsevol mena que siguin objecte de negociació en un mercat secundari, oficial o no.

b) Els contractes financers a termini, els contractes financers d'opció i els contractes de permutació financera, sempre que els seus objectes siguin valors negociables, índexs, divises, tipus d'interès, o qualsevol altre tipus de subjacent de naturalesa financera, amb independència de la forma com es liquidin i encara que no siguin objecte de negociació en un mercat secundari, oficial o no.

c) Els contractes o les operacions sobre instruments no previstos en les lletres anteriors, sempre que siguin susceptibles de ser negociats en un mercat secundari, oficial o no, i encara que el seu subjacent sigui no financer; a aquest efecte comprèn, entre altres, les mercaderies, les matèries primeres i qualsevol altre bé fungible.

Als instruments financers, els són aplicables, amb les adaptacions necessàries, les regles que disposa aquesta Llei per als valors negociables.»

Dos. Es modifica l'últim paràgraf de l'article 6, i se n'afegeix un de nou:

«En el cas de les emissions de deute de l'Estat i de les comunitats autònomes, així com en els altres supòsits en què es trobi establert, la publicació de les característiques de l'emissió en el butlletí oficial corresponent substitueix l'escriptura pública que disposen els paràgrafs anteriors.

Tampoc no és necessària l'escriptura pública a què es refereix aquest article per als instruments financers que es negociïn en mercats secundaris oficials de futurs i d'opcions, i en els altres supòsits que el Govern estableixi, en les condicions que s'assenyalin per reglament.»

Tres. En l'article 7, es fa nova redacció dels paràgrafs segon, quart i cinquè i s'hi afegeix al final un nou paràgraf:

Paràgraf segon:

«Quan es tracti de valors no admesos a negociació en mercats secundaris oficials, aquesta entitat ha de ser designada lliurement per l'emissora entre les empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit autoritzades per exercir l'activitat que preveu la lletra a) del número 2 de l'article 63. La designació ha de ser inscrita en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que estableix l'article 92 d'aquesta Llei, com a requisit previ

al començament de la tenidoria del registre comptable. El Servei de Compensació i Liquidació de Valors també pot assumir aquesta funció quan així ho autoritzi el ministre d'Economia i Hisenda a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'audiència prèvia de l'emissor i del Servei de Compensació i Liquidació de Valors, segons els requisits que, si s'escau, s'estableixin per reglament.»

Paràgraf quart:

«Quan es tracti de valors admesos a negociació en el Mercat de Deute Públic en Anotacions, la tenidoria del registre correspon a la Central d'Anotacions, com a Registre central, i a les entitats gestores. Quan es tracti de valors admesos a negociació en altres mercats secundaris oficials, la tenidoria del registre correspon a l'organisme o l'entitat, incloent-hi el Servei de Compensació i Liquidació de Valors, que es determini per reglament.»

Paràgraf cinquè:

«El Govern ha d'establir, en relació amb les diferents entitats a les quals s'encomani la tenidoria dels registres comptables i els diferents tipus de valors, les normes d'organització i funcionament dels registres corresponents, les fiances i els altres requisits que els siguin exigibles, els sistemes d'identificació i control dels valors representats mitjançant anotacions en compte, així com les relacions d'aquelles entitats amb els emissors i la seva intervenció en l'administració de valors. Aquesta regulació correspon a les comunitats autònomes competents quan facin ús de la facultat que estableix el paràgraf segon de l'article 54 i en relació amb els serveis que s'hi disposen.»

Últim paràgraf:

«El que s'ha assenyalat en aquest article, respecte del Servei de Compensació i Liquidació de Valors, és aplicable als serveis similars creats per les societats rectores de les borses, a l'empara del que disposa el paràgraf segon de l'article 54, quan així ho autoritzi la comunitat autònoma corresponent, amb l'audiència prèvia de l'emissor i del mateix servei.»

Article segon *Modificacions en el títol II de la Llei 24/1988.*

S'introdueixen les modificacions següents en el títol II de la Llei:

U. S'afegeix un paràgraf nou al final de l'article 13:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'elevat anualment a la Comissió d'Economia, Comerç i Hisenda del Congrés dels Diputats un informe sobre l'exercici de les seves activitats i sobre la situació dels mercats financers organitzats. El president de la Comissió ha de comparèixer davant d'aquesta Comissió del Congrés per donar compte d'aquest informe, i tantes vegades com sigui requerit per fer-ho.»

Dos. Es fa la redacció següent de l'article 16:

«Les disposicions i les resolucions que dicti la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les potestats administratives que li confereix aquesta Llei posen fi a la via administrativa i es poden recórrer en la via contenciosa administrativa. S'exceptuen d'aquesta regla:

a) Les resolucions que dicti en matèria sancionadora, el règim de la qual és el que preveu l'article 97.

b) Les resolucions que dicti en matèria d'intervenció i substitució d'administradors, el règim dels quals és el que preveu l'article 107.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 22, en els termes següents:

«El Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'òrgan d'assessorament del seu Consell. Aquest Comitè és presidit pel vicepresident de la Comissió, que no disposa de vot en relació amb els seus informes; el nombre dels seus consellers i la forma de designar-los s'ha de determinar per reglament. Els consellers són designats en representació dels membres de tots els mercats secundaris oficials, dels emissors i dels inversors, més un altre representant designat per cadascuna de les comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors en el territori de les quals hi hagi un mercat secundari oficial.»

Quatre. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«El Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar sobre totes les qüestions que li siguin plantejades pel Consell.

El seu informe és preceptiu en relació amb:

a) Les disposicions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què fa referència l'article 15 d'aquesta Llei.

b) Les actuacions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors en relació amb la fiança col·lectiva que preveu l'article 54 d'aquesta Llei, en els casos en què s'estableixi per reglament.

c) La imposició de sancions per infraccions molt greus, en virtut del que disposa el títol VIII d'aquesta Llei.

d) L'autorització, la revocació i les operacions societàries de les empreses de serveis d'inversió i de les altres persones o entitats que actuïn a l'empareda de l'article 65.2, quan així s'estableixi per reglament, atenent la seva transcendència econòmica i jurídica.

e) L'autorització i la revocació de les sucursals d'empreses de serveis d'inversió de països no membres de la Unió Europea, i els subjectes restants del Mercat de Valors, quan així s'estableixi per reglament, tenint en compte la rellevància econòmica i jurídica d'aquests subjectes.

Sens perjudici del seu caràcter d'òrgan consultiu del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Comitè Consultiu ha d'informar sobre els projectes de disposicions de caràcter general relacionats a matèries relacionades directament amb el mercat de valors que li siguin tramesos pel Govern o pel Ministeri d'Economia i Hisenda per tal de fer efectiu el principi d'audiència dels sectors afectats en el procediment d'elaboració de disposicions administratives.»

Cinc. S'introdueix un nou article 26 bis, amb la redacció següent:

«Sens perjudici de les activitats reservades a les entitats de crèdit, d'acord amb el que disposa l'article 28 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, cap

persona o entitat no pot apel·lar o captar estalvi del públic en territori espanyol sense sotmetre's a aquest títol o a la normativa sobre inversió col·lectiva o a qualsevol altra legislació especial que faculti per exercir l'activitat abans esmentada.»

Article tercer. *Modificacions en el títol III de la Llei 24/1988.*

S'introdueixen les modificacions següents en el títol III de la Llei:

El paràgraf segon de l'article 30 passa a tenir la redacció següent:

«Sens perjudici del que preveu el paràgraf anterior, el Govern pot exceptuar totalment o parcialment, del compliment dels requisits esmentats en els articles 26, 27, 28 i 29 anteriors, determinades categories d'emissions, d'acord amb la naturalesa de l'emissor, de la petita quantitat de l'emissió, del nombre restringit o de les característiques especials dels inversors als quals s'adreça l'emissió o altres circumstàncies que facin aconsellable establir-hi excepcions, llevat d'aquells supòsits en què, si s'escau, per reglament s'estableixi el contrari. El Govern no pot establir un abast o contingut de les auditories que estableixen l'apartat c) de l'article 26 i l'article 27, menor del que estableixen les normes reguladores de les auditories de comptes.»

Article quart. *Modificacions en el títol IV de la Llei 24/1988.*

S'introdueixen les modificacions següents en el títol IV de la Llei:

U. L'article 31 queda redactat en la manera següent:

«1. Són mercats secundaris oficials de valors els que funcionin regularment, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, en especial, quant a les condicions d'accés, admissió a negociació, procediments operatius, informació i publicitat.

2. Es consideren mercats secundaris oficials de valors els següents:

a) Les borses de valors.

b) El Mercat de Deute Públic representat mitjançant anotacions en compte, gestionat per la Central d'Anotacions.

c) Els mercats de futurs i opcions, sigui quin sigui el tipus d'actiu subjacent, financer o no financer.

d) Qualsevol altre, d'àmbit estatal, que compleixi els requisits que preveu l'apartat 1 i s'autoritzi en el marc de les previsions d'aquesta Llei i de la seva normativa de desplegament, com també els mercats d'àmbit autonòmic que autoritzin les comunitats autònomes amb competència en la matèria.

3. En els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, en els mercats secundaris oficials es poden negociar valors i altres instruments financers que per les seves característiques siguin aptes per a això.

4. Sens perjudici del que puguin establir les lleis especials, la creació de qualsevol mercat o sistema organitzat de negociació de valors o altres instruments financers que no tingui la consideració de mercat oficial ha de ser autoritzada, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pel Govern o, en el cas de mercats d'àm-

bit autònom, per la comunitat autònoma corresponent amb competències en la matèria.

5. La participació de societats que administrin mercats secundaris espanyols en altres societats que gestionin mercats secundaris fora d'Espanya, i la participació en mercats espanyols de societats que gestionin mercats secundaris fora d'Espanya requereix l'aprovació del Govern amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. L'aprovació pot anar acompanyada de mesures que promoguin o facilitin aquesta participació.

Es poden establir per reglament condicions i requisits a les participacions previstes en el paràgraf anterior.»

Dos. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«1. L'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials requereix la verificació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors del compliment dels requisits i el procediment que s'estableixin per reglament. En el cas dels valors negociables a les borses de valors, aquesta verificació ha de ser única i vàlida per a totes elles. L'admissió a negociació en cadascun dels mercats secundaris oficials requereix, a més, l'acord de l'organisme rector del mercat corresponent, a sol·licitud de l'emissor, el qual pot sol·licitar-ho, sota la seva responsabilitat, una vegada emesos els valors o constituïdes les anotacions corresponents.

2. S'han de determinar per reglament els requisits i el procediment per a l'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials de valors, així com la publicitat que s'hagi de donar als acords d'admissió. Els requisits es poden establir de manera diferenciada per a les diferents categories de valors o mercats. De la mateixa manera, s'han de determinar els requisits i el procediment de permanència dels valors en cas d'escissió de societats.

3. No obstant el que disposa el número 1 anterior, els valors emesos per l'Estat i per l'Institut de Crèdit Oficial es consideren admesos d'ofici a negociació en el Mercat de Deute Públic en Anotacions o, si s'escau, en els altres mercats secundaris oficials d'acord amb el que es determini en l'emissió. Els valors emesos per les comunitats autònomes s'entenen admesos a negociació en virtut de la mera sol·licitud de l'emissor. No obstant això, en tots els supòsits anteriors s'han d'ajustar a les especificacions tècniques del mercat en qüestió, d'acord amb el que disposa el número anterior.

4. Les competències que preveuen els apartats anteriors corresponen a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, respecte als valors negociats exclusivament en mercats d'àmbit autònom i amb el compliment previ de requisits específics exigits en aquests mercats.»

Tres. El primer paràgraf de l'article 34 queda modificat de la manera següent:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot procedir a l'exclusió de la negociació dels valors que no assoleixin els requisits de difusió, freqüència o volum de contractació que s'estableixin per reglament, i d'aquells altres l'emissor dels quals no compleixi les obligacions que li siguin aplicables, en especial en matèria de tramesa i publicació d'informació. Aquesta exclusió, l'ha d'acordar la Comissió Nacional del Mercat de Valors per iniciativa prò-

pia o a proposta dels organismes rectors dels mercats secundaris oficials corresponents. Aquests acords s'han d'adoptar, en tot cas, amb l'audiència prèvia de l'interessat, sens perjudici de les mesures cautelars que es puguin adoptar.»

Quatre. El segon paràgraf de l'article 35 passa a tenir la redacció següent:

«Aquestes entitats han de fer públic amb caràcter trimestral un avenç dels seus resultats i altres informacions rellevants. En tot cas, amb caràcter semestral, han de fer públics els seus estats financers complementaris, amb un detall similar al requerit per als seus estats anuals. El contingut de les informacions trimestrals i semestral a què es refereix aquest article ha de ser determinat pel Ministeri d'Economia i Hisenda. Així mateix, el Ministre d'Economia i Hisenda pot adaptar l'obligació anterior per a determinades categories de valors o mercats.»

Cinc. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«1. Tenen la consideració d'operacions d'un mercat secundari oficial de valors les transmissions per títol de compravenda, o altres negocis onerosos característics de cada mercat, quan s'efectuïn sobre valors negociables o instruments financers admesos a negociació en el mateix mercat.

2. Les operacions de mercat a què es refereix el número anterior poden ser ordinàries i extraordinàries.

Tenen la consideració d'operacions ordinàries les efectuades amb subjecció a les regles de funcionament del mercat secundari oficial de què es tracti.

Es consideren operacions extraordinàries les no subjectes a totes o a alguna de les regles de funcionament del mercat secundari oficial.

3. En qualsevol dels casos següents, es poden dur a terme operacions extraordinàries:

a) Quan el comprador i el venedor resideixin habitualment o estiguin establerts fora del territori nacional.

b) Quan l'operació no s'efectuï a Espanya. S'han de determinar per reglament els requisits que s'han de donar en una operació per entendre que s'efectua fora d'Espanya.

c) Quan tant el comprador com el venedor autoritzin prèviament una empresa de serveis d'inversió o una entitat de crèdit, expressament i per escrit, que l'operació corresponent s'efectuï sense subjecció a les regles de funcionament del mercat. S'ha de determinar per reglament el contingut i els requisits d'aquesta autorització, per a la qual cosa s'han de tenir en compte, entre altres aspectes, la naturalesa de l'inversor, la quantitat de l'operació i les condicions de preu que han de ser les que garanteixin que s'obtingui el millor preu en l'operació, llevat que hi hagi un mandat en contra.

4. La realització d'operacions extraordinàries ha de ser comunicada als organismes rectors del mercat corresponent, en la forma que es determini per reglament. En el cas que preveu la lletra c) del número 3 anterior, mentre no tingui lloc la comunicació esmentada, l'adquirent no pot negociar els valors o els instruments financers corresponents, ni exercir els drets que aquests comprenguin.

També s'han de notificar als organismes rectors del mercat corresponent, en la forma que s'estableixi per reglament, les transmissions per títol de

compravenda dels valors la negociació dels quals en un mercat secundari oficial hagi estat suspesa de conformitat amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei. Mentre no tinguin lloc aquestes comunicacions, l'adquirent no pot negociar els valors corresponents, ni exercir els drets que compreguin.

5. Les transmissions a títol oneros diferents a les que preveu el número 1 anterior i les transmissions a títol lucratiu de valors o instruments financers admesos a negociació en un mercat secundari oficial no tenen la consideració d'operacions d'aquest mercat. No obstant això, s'han de notificar als organismes rectors del mercat corresponent, en la forma que es determini per reglament. Mentre no tinguin lloc aquestes comunicacions, l'adquirent no pot negociar els valors corresponents, ni exercir els drets que compreguin.

6. Els organismes rectors dels mercats corresponents, als quals s'efectuïn les comunicacions o les notificacions a les quals es refereixen els apartats anteriors, han de donar compte d'això a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la forma i els casos que s'estableixin per reglament.

7. Sens perjudici d'altres modalitats de préstec, el préstec de valors negociats en un mercat secundari la finalitat del quals sigui disposar-ne per a la seva alienació posterior, per ser objecte de préstec o perquè serveixin com a garantia en una operació financera queda sotmès a les prescripcions següents:

a) Només són aptes per ser objecte del préstec els valors que, per la seva freqüència de negociació i liquiditat o per la seva aptitud per servir com a garantia en operacions de política monetària, siguin designats per l'organisme rector del mercat en qüestió.

També poden ser objecte del préstec a què es refereix aquest apartat els valors idèntics al de l'emissor que siguin objecte d'oferta pública de venda o subscripció de valors i quedi constància de l'operació en el fullet informatiu.

b) Els valors lliurats en préstec han de pertànyer al prestador, i han de ser en poder d'aquest en virtut d'operacions ja liquidades en la data de la perfecció del contracte. A aquest efecte, o bé el prestador, o bé el prestatari, ha de ser una entitat adherida o membre de l'organisme corresponent de compensació i liquidació del mercat on es negocia el valor.

c) Els valors prestats i els que s'entreguin al venciment de l'operació han de ser lliures de tota càrrega o gravamen, i no poden tenir aquesta condició els valors els drets polítics o econòmics dels quals estiguin sotmesos a alguna classe de limitació, restricció o suspensió.

d) L'operació de préstec ha de ser registrada o anotada en el compte de valors corresponent de l'entitat encarregada de l'administració o el dipòsit dels valors i ha de ser comunicada tant a l'organisme rector del mercat com al sistema de compensació i liquidació.

e) El prestador, llevat que hi hagi un pacte en contra, ha de percebre els fruits derivats dels drets econòmics inherents als valors esmentats, incloent-hi les primes d'assistència a juntes generals d'accionistes que es meritin durant el préstec. De la mateixa manera, li corresponen els drets d'assignació gratuïta i de subscripció preferent de noves accions que neixin durant la vida del préstec.

f) El termini de venciment del préstec no pot ser superior a un any.

g) El prestatari ha d'assegurar la devolució del préstec mitjançant la constitució de garanties que determini, si s'escau, la Comissió Nacional del Mercat de Valors. A aquestes garanties els és aplicable el règim de penyores de valors previst en aquesta Llei. La regla d'exigència de garanties no és aplicable als préstecs de valors que resultin d'operacions de política monetària, ni als que es facin per una oferta pública de venda de valors.

El ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden:

a) Fixar límits al volum d'operacions de préstec o a les condicions d'aquests préstecs, atenent circumstàncies del mercat.

b) Establir obligacions específiques d'informació sobre les operacions.»

Sis. Es fa la nova redacció següent de l'article 37:

«1. Poden ser membres dels mercats secundaris oficials de valors, amb subjecció als requisits que preveuen aquesta Llei o els que es fixin per reglament per a cada tipus de mercat, les entitats següents:

a) Les societats i les agències de valors.

b) Les entitats de crèdit espanyoles.

c) Les empreses de serveis d'inversió i les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que, a més de complir els requisits que preveu el títol V per operar a Espanya, en l'autorització donada per les autoritats del seu país d'origen se'ls faculti per prestar els serveis d'inversió previstos als apartats b) o c) del número 1 de l'article 63.

d) Les empreses de serveis d'inversió i les entitats de crèdit autoritzades en un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, sempre que, a més de complir els requisits que preveu el títol V d'aquesta Llei per operar a Espanya, en l'autorització que els hagin donat les autoritats del seu país d'origen se'ls faculti per prestar els serveis d'inversió que preveuen els apartats b) o c) del número 1 de l'article 63. El ministre d'Economia i Hisenda pot denegar o condicionar l'accés d'aquestes entitats als mercats espanyols per motius prudencials, perquè no es dona un tracte equivalent a les entitats espanyoles en el seu país d'origen, o perquè no queda assegurat el compliment de les regles d'ordenació i disciplina dels mercats de valors espanyols.

e) Els que determinin les comunitats autònomes amb competències en la matèria i respecte dels mercats secundaris oficials ubicats en el seu àmbit territorial, i s'ajustin al que disposa el títol V.

Tot això s'entén sens perjudici de les especialitats pròpies del mercat en matèria de membres, conforme al que preveu aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.

2. Les entitats esmentades en la lletra c) del número 1 poden ser membres dels mercats secundaris oficials sempre que compleixin els requisits que es determinin per a cadascun d'ells. En particular, quan per operar en un mercat secundari oficial no s'exigeixi com a requisit la presència física, poden ser membres d'aquests mercats sense necessitat d'obrir una sucursal.

3. L'adquisició de la condició de membre d'un mercat secundari oficial requereix un acte exprés d'admissió per part dels organismes rectors de cada mercat. A aquest efecte, n'hi ha prou que s'acrediti prèviament davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors la capacitat, així com el compromís, de complir les regles d'organització i funcionament del mercat, incloent-hi les relatives a la compensació i liquidació de les operacions que s'hi hagin efectuat. Pel que fa al Mercat de Deute Públic en Anotacions, l'adquisició de la condició de membre s'ha d'ajustar al que preveuen els articles 55 a 58 d'aquesta Llei.

L'acreditació a què es refereix el paràgraf anterior correspon a les comunitats autònomes amb competència en la matèria, respecte dels mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic.

4. Sens perjudici del deure genèric d'informació que preveu l'article 70, els membres dels mercats secundaris oficials han d'informar els seus organismes rectors de les operacions en què intervinguin. S'han de determinar per reglament, atenant les peculiaritats dels mercats i els valors que s'hi negociïn, com també l'especificitat dels seus membres, la forma i el termini en què s'ha de comunicar la identitat i el nombre de valors tramesos, el moment i el preu de l'operació, la identitat de les empreses de serveis d'inversió o entitats de crèdit intervinents, i altres dades que es considerin necessàries per a la identificació adequada de l'operació.

Els membres dels mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic també han d'informar les comunitats autònomes respectives, amb competències en la matèria, de les operacions que s'efectuïn en aquests mercats, en els supòsits que les comunitats autònomes determinin.»

Set. L'article 43 queda redactat de la manera següent:

«A fi de procurar la transparència del mercat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya o els organismes rectors dels mercats han de determinar, dins els límits que s'estableixin per reglament, la informació de caràcter públic que és obligatori difondre de les operacions de mercat. En particular, s'ha d'establir el contingut de la informació relativa a les operacions esmentades referida principalment als preus i els volums negociats; a la forma de publicitat i el termini exacte en què s'hagi de proporcionar aquesta informació, així com dels mitjans pels quals s'ha de posar a disposició del públic. En regular-se aquesta obligació d'informació cal atènyer-se al tipus d'operació, a la seva naturalesa, dimensió i necessitats del mercat en qüestió, així com a les dels inversors que hi operen.

El Govern ha de determinar en quins casos i en quines condicions s'han de fer públiques les transmissions que preveu l'apartat 5 de l'article 36.

Sens perjudici de la informació de caràcter públic que preveuen els paràgrafs anteriors, les comunitats autònomes amb competències en la matèria i respecte a operacions efectuades en el seu àmbit territorial poden establir qualsevol altre deure d'informació.»

Vuit. S'hi afegeix un paràgraf, al final de l'article 44 de la Llei 24/1988, amb el text següent:

«Les previsions que contenen els paràgrafs anteriors també són aplicables als mercats secundaris no oficials.»

Nou. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«La creació de borses de valors correspon al Govern, excepte en cas que es tracti de borses de valors ubicades en territori de comunitats autònomes els estatuts d'autonomia de les quals reconeguin competència a aquest efecte. En aquest cas, la creació de borses de valors correspon a aquestes comunitats autònomes.»

Deu. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Les borses de valors tenen per objecte la negociació de les categories de valors negociables i altres instruments financers, dels que preveu l'article 63, apartat 4, que per les seves característiques siguin aptes per fer-ho i que determini la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

No poden ser negociats en cap mercat secundari oficial diferent de les borses de valors:

a) Les accions i els valors convertibles en aquestes o que atorguin dret a la seva adquisició o subscripció. L'admissió a negociació dels valors esmentats s'ha de referir, amb les excepcions o les limitacions que el Govern estableixi, a la totalitat dels emesos.

b) Els altres valors per als quals així ho determini la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Es poden negociar a les borses de valors, en els termes que es fixin per reglament, els valors admesos a negociació en un altre mercat secundari oficial. També, en els termes que es fixin per reglament, es poden negociar en altres mercats secundaris oficials els valors de renda fixa que siguin diferents dels que assenyala la lletra a) precedent i es negociïn en una borsa de valors.

En tots dos casos s'ha de preveure, si s'escau, la coordinació necessària entre els serveis de liquidació respectius.»

Onze. L'article 47 ha de tenir la redacció següent:

«Poden adquirir la condició de membres de les borses de valors les entitats que compleixin el que preveu l'article 37 i que, a més, participin en el capital de les societats a les quals es refereix l'article següent.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 48, en els termes següents:

«1. Les borses de valors han de ser regides i administrades per una societat anònima, que és responsable de l'organització i el funcionament interns, i és titular dels mitjans necessaris per fer-ho, cosa que és el seu objecte social principal. Aquestes societats també poden dur a terme altres activitats complementàries relacionades amb les borses de valors. Les accions d'aquestes societats són nominatives. Aquestes societats tenen com a únics accionistes tots els membres de les borses corresponents i han de tenir necessàriament un consell d'administració compost, com a mínim, per cinc persones i un director general. Aquestes societats no tenen la condició legal de membres de les corresponents borses de valors i no poden dur a terme cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats esmentades en l'article 63.

Aquestes societats han d'exercir les funcions que els atribueixi aquesta Llei i les altres que determinin el Govern, el ministre d'Economia i Hisenda o la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sens per-

judici de les que els puguin atorgar les comunitats autònomes que tinguin atribuïdes en els seus estatuts d'autonomia competències en la matèria. Les borses de valors poden exigir una retribució pels serveis que prestin.

El capital de les societats a què es refereix aquest article s'ha de distribuir entre els membres de les borses de valors. A aquests efectes es classifiquen en dos grups, segons que puguin operar per compte propi o no. Dins de cada grup, als seus integrants els correspon el mateix nombre d'accions. Per tal de fer efectiu el dret a la incorporació dels que hagin manifestat la intenció d'adquirir la condició de membres o el cessament dels qui exerceixin aquesta condició, s'ha de procedir a adaptar les participacions en el capital de cadascun dels membres de la borsa de valors, en la forma que s'estableixi per reglament.

Per tal de fer possible aquestes adaptacions, les societats que preveu aquest article han de procedir a ampliar o reduir capital en la mesura necessària, llevat que s'opti per fer-les efectives mitjançant la compra o la venda per la societat de les seves accions. Per a les alienacions, ampliacions o reduccions de capital a què es refereix aquest paràgraf, n'hi ha prou amb l'acord del consell d'administració, i no hi és aplicable el que disposen els articles 75 a 79, 158, 164 a 166 de la Llei de societats anònimes. En els casos de reducció de capital i de compra d'accions que pertanyin a membres, els accionistes als quals se'ls restitueixin les seves aportacions o se'ls condonin els seus dividends passius han de respondre, fins a l'import d'aquests i durant els tres anys següents, dels deutes contrets per la societat anteriorment a la reducció o a la compra.

El preu de les accions, en tots els casos que preveuen els dos paràgrafs anteriors, s'ha de determinar i revisar periòdicament en la forma que s'estableixi per reglament. Aquesta regulació ha de tenir en compte les regles comptables especials que siguin aplicables a les societats rectores i respectar, en tot cas, els principis de lliure accés a les borses de valors i de no-discriminació entre els seus membres.

Les altres ampliacions o reduccions de capital estan subjectes al règim general de la Llei de societats anònimes, amb la condició que les accions que s'emetin només poden ser subscrietes pels accionistes.

Els estatuts d'aquestes societats i les seves modificacions requereixen l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, de la comunitat autònoma corresponent amb competències en la matèria, respecte de les borses de valors d'àmbit autonòmic. El nomenament dels membres del consell d'administració i del director general exigeix que sigui aprovat prèviament per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, per la comunitat autònoma.

2. Les comunitats autònomes amb competències en la matèria i respecte a les borses de valors d'àmbit autonòmic poden establir per a aquelles l'organització que considerin oportuna.»

Tretze. S'introdueixen les modificacions següents en l'article 54:

1. Els apartats b) i c) del paràgraf primer queden redactats de la manera següent:

«b) Gestionar, en exclusiva, la compensació de valors i d'efectiu derivada de les operacions ordinares efectuades en les borses de valors.

c) Les altres que li encomani el Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

2. El paràgraf segon queda redactat de la manera següent:

«El que disposa el paràgraf anterior s'entén sens perjudici que, respecte dels valors admesos a negociació en una única borsa de valors, les comunitats autònomes amb competència en la matèria disposin que la societat rectora d'aquella creï un servei propi de tenidoria del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte i de compensació i liquidació, que ha de tenir les facultats que aquesta Llei atribueix al Servei de Compensació i Liquidació de Valors. A aquest únic efecte, no són aplicables les restriccions d'objecte social i d'activitat que contenen el paràgraf primer de l'article 46 i el paràgraf primer de l'article 48. És d'aplicació a aquests serveis el que disposen els articles 7 i 54, llevat de les referències a òrgans o entitats estatals que s'han d'entendre referides als òrgans autonòmics corresponents.»

3. Es fa una nova redacció del paràgraf tercer:

«El Servei de Compensació i Liquidació de Valors ha d'actuar sota principis de rendibilització dels seus recursos propis i de cobertura pels seus usuaris del cost dels serveis prestats. No pot exercir cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats esmentades en l'article 63, llevat de l'esmentada en la lletra a) del número 2, i s'ha d'abstenir d'assumir riscos amb els participants en els serveis de compensació i liquidació, tot això amb les excepcions, estrictament limitades al que sigui indispensable per a l'exercici de les seves funcions, que estableixi el Govern.»

4. El paràgraf quart és el següent:

«El Govern ha d'establir els criteris per determinar les entitats financeres implicades directament en els processos de compensació i liquidació de valors que hagin de participar en el capital del Servei de Compensació i Liquidació de Valors i per distribuir el capital d'aquest Servei entre aquelles entitats. Entre les entitats esmentades poden figurar les institucions no residents que exerceixin a l'estranger activitats anàlogues a les del Servei de Compensació i Liquidació de Valors, el qual, al seu torn, també pot participar en el capital d'aquelles entitats. És aplicable a la incorporació o al cessament dels accionistes i a l'adaptació de les seves participacions a les variacions que es produeixin, el procediment que preveuen els paràgrafs tercer, quart, cinquè i sisè de l'article 48, amb les adaptacions reglamentàries que siguin necessàries.»

5. El sisè paràgraf queda redactat de la manera següent:

«El Govern queda facultat per regular, en tot el que no preveu aquesta Llei, el règim de funcionament de la societat esmentada, així com els serveis prestats per aquesta. En particular, ha d'establir el règim jurídic de les entitats adherides que actuïn com a dipositàries dels títols o que portin els comptes individualitzats corresponents als valors dels que no tinguin aquella condició. Si una entitat adherida deixa d'atendre, en tot o en part, l'obligació

de pagament en efectiu derivada de la liquidació, el Servei de Compensació i Liquidació de Valors pot disposar dels valors que no hagin estat pagats, i adoptar les mesures necessàries per alienar-los per mitjà d'un membre del mercat.»

6. El paràgraf setè és el següent:

«Les entitats adherides al Servei de Compensació i Liquidació de Valors han de constituir una fiança col·lectiva per garantir entre aquestes, no davant els clients, el compliment de les operacions pendents de liquidació. S'ha de regular per reglament l'aportació inicial i les aportacions periòdiques que hagin d'efectuar les entitats esmentades en la fiança col·lectiva, els béns i els valors en què s'hagin de materialitzar els fons aportats, els casos i les condicions en els quals ha de respondre, l'obligació de les entitats responsables de reposar les quantitats satisfetes amb càrrec a aquesta fiança, la devolució de les aportacions efectuades i, en general, el seu règim de funcionament.»

7. S'afegeixen a l'article els nous paràgrafs següents:

«En cas de declaració judicial de fallida o d'admissió a tràmit de la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat adherida, el Servei de Compensació i Liquidació de Valors té el dret absolut de separació respecte dels béns o els drets en els quals es materialitzin les garanties que les seves entitats adherides hagin constituït a favor del Servei. Sens perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal de l'entitat en qüestió. Aquestes garanties només són impugnables a l'empara del que disposa el paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant l'acció exercitada pels síndics de la fallida en què es demostrï l'existència de frau en la constitució de la garantia.

Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat adherida al Servei de Compensació i Liquidació de Valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot disposar, de manera immediata i sense cost per a l'inversor, el trasllat dels seus registres comptables de valors a una altra entitat habilitada per dur a terme aquesta activitat. De la mateixa manera, els titulars d'aquests valors poden sol·licitar-ne el trasllat a una altra entitat. Si cap entitat no està en condicions de fer-se càrrec dels registres assenyalats, aquesta activitat ha de ser assumida pel Servei de Compensació i Liquidació de Valors, de manera provisional, fins que els titulars sol·licitin el trasllat del registre dels seus valors. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat a la qual hagin de traspasar els valors a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedeix que es faci arribar als titulars dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seva venda.»

Catorze. Es fa una nova redacció de l'article 55 de la Llei 24/1988, que queda de la manera següent:

«1. El Mercat de Deute Públic en Anotacions té per objecte exclusiu la negociació de valors de renda fixa representats mitjançant anotacions en compte emesos per l'Estat, per l'Institut de Crèdit

Oficial i, a sol·licitud d'aquests, pel Banc Central Europeu, pels bancs centrals nacionals de la Unió Europea o per les comunitats autònomes, així com, sempre que ho autoritzi el ministre d'Economia i Hisenda, a sol·licitud de l'emissor, per bancs multilaterals de desenvolupament dels quals Espanya sigui membre, pel Banc Europeu d'Inversions o per altres entitats públiques, en els supòsits que s'assenyalin per reglament. En tot cas, els valors s'han d'ajustar a les especificacions tècniques que s'estableixin a aquest efecte en el Reglament del Mercat.

Els valors admesos a negociació en aquest mercat es poden negociar, en els termes que es fixin per reglament, en altres mercats secundaris oficials. Aquesta negociació queda subordinada a les normes reguladores del Mercat de Deute Públic en Anotacions.

2. El Banc d'Espanya té la consideració d'organisme rector del Mercat de Deute Públic en Anotacions.

3. La Central d'Anotacions, que no té personalitat jurídica pròpia, és un servei públic de l'Estat que gestiona, per compte del Tresor, el Banc d'Espanya i té al seu càrrec la tenidoria del Registre central dels valors negociats en aquest Mercat i organitza la compensació i la liquidació de les operacions que s'hi duen a terme.

4. El Mercat de Deute Públic en Anotacions es regeix per aquesta Llei i per la seva normativa de desplegament, com també pel Reglament d'aprovació del qual correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Aquest Reglament regula, d'acord amb aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari, en tot cas, les normes relatives a cotització, contractació, obligacions d'informació al Banc d'Espanya i publicitat de les operacions, incloent-hi els drets i les obligacions dels membres del mercat. Així mateix, regula el registre, la compensació i la liquidació de les operacions, i pot incloure procediments per assegurar el lliurament de valors i el seu pagament, així com l'exigència de garanties a les finalitats esmentades. De la mateixa manera, ha de regular els drets i les obligacions dels titulars de compte a nom propi i de les entitats gestores. El Reglament pot ser desplegat, quan així es prevegi de manera expressa, mitjançant circulars del Banc d'Espanya.

5. Ha de funcionar la Comissió Assessora del Mercat de Deute Públic en Anotacions integrada, d'acord amb el que s'especifiqui per reglament, per representants del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de la Direcció General del Tresor i Política Financera i de les comunitats autònomes amb Deute Públic admès a negociació al mercat, així com, si s'escau, de les entitats que hi participin, siguin o no membres del mercat. La presidència de la Comissió correspon a un representant del Banc d'Espanya.

La Comissió Assessora del Mercat de Deute Públic en Anotacions ha d'informar els projectes de disposicions de caràcter general sobre matèries relacionades amb el mercat, excepte en els supòsits especials que es puguin establir per reglament. Aquesta Comissió pot proposar als organismes que en cada cas siguin competents l'aprovació de mesures o disposicions que contribueixin a un millor funcionament del mercat.

6. Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear, regular i organitzar un mercat autonòmic de Deute Públic en Anotacions que tingui per objecte exclusiu la negociació de valors de renda fixa emesos per aquelles i altres entitats de dret públic dins el seu àmbit territorial.»

Quinze. L'article 56 queda redactat de la manera següent:

«1. Poden accedir a la condició de membres del Mercat de Deute Públic en Anotacions, a més del Banc d'Espanya, les entitats que compleixin els requisits de l'article 37 d'aquesta Llei, així com aquelles altres entitats que es determinin per reglament.

2. Els membres del Mercat poden operar per compte propi o per compte d'altri, amb representació o sense, d'acord amb el seu estatut jurídic d'activitats.

3. L'autorització de la condició de membre del Mercat de Deute Públic, així com la revocació, correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La condició de membre, sigui quina sigui la seva naturalesa, pot ser revocada per les causes enumerades en l'article 73.»

Setze. Es fa una nova redacció de l'article 57:

«1. El registre dels valors negociats en el Mercat de Deute Públic en Anotacions correspon a la Central d'Anotacions i a les entitats gestores.

2. La Central d'Anotacions ha de portar els comptes de valors corresponents a la totalitat dels valors admesos a negociació en el mercat esmentat, o bé de manera individualitzada, en el cas dels comptes a nom propi de titulars de compte, o bé de manera global, en el cas dels comptes de clients de les entitats gestores. També poden mantenir compte de valors a la Central d'Anotacions el Banc Central Europeu, els bancs centrals nacionals de la Unió Europea, així com els dipositaris centrals de valors amb seu a la Unió Europea. De la mateixa manera, la Central d'Anotacions pot mantenir comptes de valors al seu nom als dipositaris centrals de valors esmentats.

3. Poden ser titulars de compte a nom propi en la Central d'Anotacions, a més del Banc d'Espanya, els organismes compensadors i liquidadors dels mercats secundaris oficials i els centres de compensació interbancària per tal de gestionar el sistema de garanties, així com els qui compleixin els requisits que a aquest efecte estableixi el Reglament del Mercat. L'autorització de la condició de titular de compte a nom propi, així com la revocació d'aquesta condició, correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Disset. L'article 58 queda així:

«1. Poden ser entitats gestores, a més del Banc d'Espanya, els membres del Mercat que compleixin els requisits que s'estableixin per reglament.

2. L'autorització per obtenir la condició d'entitat gestora, així com la seva revocació, correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La condició d'entitat gestora pot ser revocada per les causes esmentades a l'article 73.

3. Les entitats gestores han de portar el registre dels valors dels que no siguin titulars de compte a nom propi a la Central d'Anotacions i han de mantenir-hi un compte global que ha de constituir en tot moment la contrapartida exacta d'aquells.

4. Quan aquestes entitats gestores exerceixin la condició adicional de titular de compte a nom propi a la Central d'Anotacions, aquests últims comptes s'han de portar en aquesta Central amb separació total dels comptes globals esmentats en el paràgraf anterior.

5. En els termes que es fixin per reglament, el Banc d'Espanya pot acordar cautelarment la suspensió o la limitació d'activitats dels membres del Mercat i de les entitats gestores quan per la seva actuació generin un perill o causin un greu trastorn per al Mercat, per als procediments de compensació i liquidació o, en els casos d'entitats gestores, a la seguretat jurídica dels valors anotats. El Banc d'Espanya ha de comunicar aquestes mesures a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Ministeri d'Economia i Hisenda perquè el ministre, si s'escau, procedeixi a la seva ratificació.

6. Les facultats que l'apartat vuitè de l'article 54 atorga al Servei de Compensació i Liquidació de Valors corresponen igualment al Banc d'Espanya respecte dels béns i els drets en els quals es materialitzin les garanties que, segons el Reglament del Mercat, s'hagin de constituir.

7. Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat gestora del Mercat de Deute Públic en Anotacions, el Banc d'Espanya pot disposar, de manera immediata i sense cost per a l'inversor, el traspàs dels valors anotats a comptes de tercers d'altres entitats gestores. De la mateixa manera, els titulars dels valors poden sol·licitar el trasllat dels valors a una altra entitat gestora. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat gestora destinatària a la documentació i als registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs, i assegurar d'aquesta manera l'exercici dels drets dels titulars dels valors. L'existència del procediment concursal no impedeix que es faci arribar als titulars dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels drets econòmics o de la seva venda.

8. Suprimit.»

Divuit. Es dona una nova denominació al capítol IV de la Llei 24/1988, que passa a anomenar-se «Dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions representats per anotacions en compte», i l'article 59 queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL IV

Dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions representats per anotacions en compte

Article 59.

1. Es poden crear mercats secundaris oficials de futurs i opcions, d'àmbit estatal, la forma de representació dels quals sigui la d'anotacions en compte. Correspon al Govern, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, autoritzar la creació esmentada.

L'autorització correspon a la comunitat autònoma amb competències en la matèria en el cas de mercats d'àmbit autonòmic.

2. En aquests mercats es poden negociar contractes de futurs i opcions, sigui quin sigui l'actiu subjacent. També es poden negociar, compensar i liquidar, ja sigui duent a terme totes aquestes actuacions, o només alguna d'aquestes, altres instruments financers derivats, en les condicions que es determinin per reglament. La societat rectora del mercat ha de donar per si mateixa o assegurar per mitjà d'una altra entitat, amb l'aprovació prèvia, en aquest cas, del ministre d'Economia i Hisenda, la contrapartida en tots els contractes que es negociïn.

3. Poden ser membres d'aquests mercats les entitats que compleixin els requisits de l'article 37 de la Llei. En el cas de mercats on es negociïn instruments financers derivats amb subjacent no financer, es pot determinar per reglament l'adquisició d'aquesta condició per altres entitats diferents de les abans assenyalades, sempre que reuneixin els requisits d'especialitat, professionalitat i solvència.

4. En els mercats secundaris oficials de futurs i opcions hi ha d'haver una societat rectora, amb forma de societat anònima, les funcions bàsiques de la qual són les d'organització i supervisió, registre dels contractes i, si s'escau, gestió de la compensació i la liquidació. Aquestes societats no poden efectuar cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats relacionades en l'article 63. No obstant això, i per tal de gestionar el sistema de garanties, poden ser titulars de comptes en la Central d'Anotacions.

5. Els estatuts socials de la societat rectora, així com la seva modificació, requereixen l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

6. La societat rectora ha de disposar d'un consell d'administració que tingui, com a mínim, cinc membres i un director general. El seu nomenament exigeix l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

7. Aquests mercats, a més de regir-se per les normes que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, es regeixen per un reglament específic, que té el caràcter de norma d'ordenació i disciplina del Mercat de Valors, l'aprovació del qual s'ha d'ajustar al procediment previst per a la creació del mercat i el contingut íntegre del qual s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat". Aquest Reglament ha d'especificar les classes de membres, relacions jurídiques amb els clients, normes de supervisió, règim de garanties, operativa de liquidació, contractes, així com qualsevol altre aspecte que es requereixi per reglament. El procediment de modificació del Reglament específic de cada mercat ha de ser objecte de desplegament reglamentari.

8. Les garanties, sigui quina sigui la forma en què estiguin establertes, que es constitueixin en relació amb les operacions dutes a terme en els mercats de futurs i opcions no responen per obligacions diferents de les derivades de les esmentades operacions, ni davant persones o entitats diferents d'aquelles en el favor de les quals s'hagin constituït.

9. Les societats rectores dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions tenen dret absolut de separació respecte als valors i a l'efectiu en què estiguin materialitzades les garanties que els membres i els clients hagin constituït o acceptat a favor d'aquelles a raó de les operacions efectuades en els mercats esmentats, en cas que aquests membres o clients es vegin sotmesos a un procediment concursal. Sens perjudici d'això, el sobrant que resti

després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del client o el membre en qüestió.

En cas de fallida d'un membre o d'un client dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions, la constitució o l'acceptació de valors i efectiu com a garantia de les operacions de mercat només és impugnable a l'empara del que disposa el paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant l'acció exercida pels síndics de la fallida, en la qual es demostrï l'existència de frau en la constitució o l'afectació de valors i d'efectiu com a garantia de les operacions de mercat.»

Dinou. El paràgraf primer de l'article 61 queda redactat de la manera següent:

«Té la consideració d'oferta pública de venda de valors l'oferiment al públic, per compte propi o de tercers, de valors negociables que ja estiguin en circulació. És aplicable a les ofertes públiques de venda de valors tot el que preveu el títol III de Llei i les seves disposicions de desplegament, respecte de les emissions de valors.»

Article cinquè. *Modificacions en el títol V de la Llei 24/1988.*

El títol V de la Llei 24/1988 passa a denominar-se «Empreses de serveis d'inversió» i té la redacció següent:

«CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 62.

1. Les empreses de serveis d'inversió són aquelles entitats financeres l'activitat principal de les quals consisteix a prestar serveis d'inversió, amb caràcter professional, a tercers.

2. Les empreses de serveis d'inversió, d'acord amb el seu règim jurídic específic, han de dur a terme els serveis d'inversió i les activitats complementàries que preveu l'article següent, i poden ser membres dels mercats secundaris oficials si així ho sol·liciten.

Article 63.

1. Es consideren serveis d'inversió els següents:

a) La recepció i la transmissió d'ordres per compte de tercers.

b) L'execució d'aquestes ordres per compte de tercers.

c) La negociació per compte propi.

d) La gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió d'acord amb els mandats conferits pels inversors.

e) La mediació, per compte directe o indirecte de l'emissor, en la col·locació de les emissions i ofertes públiques de vendes.

f) L'assegurament de la subscripció d'emissions i ofertes públiques de venda.

2. Es consideren activitats complementàries les següents:

a) El dipòsit i l'administració dels instruments que preveu el número 4 d'aquest article, incloent-hi

la tenidoria del registre comptable dels valors representats mitjançant anotacions en compte.

- b) El lloguer de caixes de seguretat.
- c) La concessió de crèdits o préstecs a inversors perquè puguin efectuar una operació sobre un dels instruments o més dels que preveu el número 4 d'aquest article, sempre que en aquesta operació intervingui l'empresa que concedeix el crèdit o préstec.
- d) L'assessorament a empreses sobre estructura del capital, estratègia industrial i qüestions afins, així com l'assessorament i altres serveis en relació amb fusions i adquisicions d'empreses.
- e) Els serveis relacionats amb les operacions d'assegurament.
- f) L'assessorament sobre inversió en un o diversos instruments dels que preveu el número 4 d'aquest article.
- g) L'actuació com a entitats registrades per efectuar transaccions en divises vinculades als serveis d'inversió.

3. Les empreses de serveis d'inversió, en els termes que s'estableixin per reglament, i sempre que es resolguin en forma adequada els possibles conflictes d'interès entre elles i els seus clients, o entre els interessos de diferents tipus de clients, poden dur a terme altres activitats previstes en els números anteriors, referides a instruments no previstos en el número següent.

4. Els serveis d'inversió i, si s'escau, les activitats complementàries s'han de prestar sobre els instruments següents:

- a) Els valors negociables, en les seves diferents modalitats, incloent-hi les participacions en fons d'inversió i els instruments del mercat monetari que tinguin aquesta condició.
- b) Els instruments financers a què es refereix l'article 2 d'aquesta Llei.
- c) Els instruments del mercat monetari que no tinguin la condició de valors negociables.

5. El Govern pot modificar el contingut de la relació dels serveis d'inversió, les activitats complementàries i els instruments que figuren en aquest article, per adaptar-la a les modificacions que s'estableixin en la normativa de la Unió Europea. El Govern també pot regular la manera de prestar els serveis i les activitats complementàries esmentades en aquest article.

Article 64.

1. Són empreses de serveis d'inversió les següents:

- a) Les societats de valors.
- b) Les agències de valors.
- c) Les societats gestores de carteres.

2. Les societats de valors són les empreses de serveis d'inversió que poden operar professionalment, tant per compte d'altri com per compte propi, i efectuar tots els serveis d'inversió i les activitats complementàries que preveu l'article 63.

3. Les agències de valors són les empreses de serveis d'inversió que professionalment només poden operar per compte d'altri, amb representació o sense. Poden efectuar els serveis d'inversió i les activitats complementàries que preveu l'article 63, llevat dels que preveuen el número 1, apartats c) i f), i el número 2, apartat c).

4. Les societats gestores de carteres són les empreses de serveis d'inversió que exclusivament poden prestar el servei d'inversió que preveu l'apartat d) del número 1 de l'article 63. També poden efectuar les activitats complementàries que preveuen els apartats d) i f) del número 2 de l'article esmentat.

5. Les denominacions de "societat de valors", "agència de valors" i "societat gestora de carteres", així com les seves abreviatures "S.V.", "A.V." i "S.G.C.", respectivament, queden reservades a les entitats inscrites en els registres corresponents de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, les quals estan obligades a incloure-les en la seva denominació. Cap altra persona o entitat no pot utilitzar aquestes abreviatures ni qualsevol altra que indueixi a confusió.

6. Cap persona o entitat pot dur a terme habitualment, sense haver obtingut l'autorització preceptiva i trobar-se inscrita en els registres administratius corresponents, les activitats que estableixen l'apartat 1 i les lletres a) i c) de l'apartat 2 de l'article 63, en relació amb els instruments que estableix l'apartat 4, que comprenen, a aquest efecte, les operacions sobre divises.

7. Les persones o entitats que incompleixin el que preveuen els dos números anteriors han de ser sancionades segons el que preveu el títol VIII d'aquesta Llei. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar totes les mesures que consideri oportunes perquè cessin les conductes infractores, i, en especial, pot:

- a) Efectuar requeriments reiterats, amb imposició de multes coercitives de fins a dos milions de pessetes a l'infractor i, si s'escau, també als administradors de l'entitat.
- b) Acordar la incautació dels llibres, els arxius, els registres comptables i, en general, de tots els documents, sigui quin sigui el seu suport, relacionats amb la seva activitat, incloent-hi els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.
- c) Acordar el tancament de l'establiment de l'infractor.
- d) Advertir al públic de l'existència d'aquestes conductes i, si s'escau, de les mesures adoptades per al seu cessament.

El que disposa aquest número s'entén sens perjudici de les altres responsabilitats, fins i tot d'ordre penal, que puguin ser exigibles.

8. El Registre mercantil i els altres registres públics no poden inscriure les entitats l'objecte social de les quals o la denominació de les quals siguin contraris al que disposa aquesta Llei. No obstant això, quan aquestes inscripcions s'hagin efectuat, són nul·les de ple dret, i s'ha de procedir a cancel·lar-les d'ofici o a petició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Aquesta nul·litat no perjudica els drets de tercers de bona fe, adquirits d'acord amb el contingut dels registres corresponents.

Article 65.

1. Les entitats de crèdit, encara que no siguin empreses de serveis d'inversió segons aquesta Llei, poden efectuar habitualment totes les activitats que preveu l'article 63, sempre que el seu règim jurídic, els seus estatuts i la seva autorització específica les hi habilitin.

2. El Govern pot regular la creació d'altres entitats, així com permetre a altres persones o entitats que, tot i no ser empreses de serveis d'inversió segons aquesta Llei, puguin exercir alguna de les activitats pròpies d'aquestes empreses, o que contribueixin a un millor desenvolupament dels mercats de valors. Aquestes persones o entitats no poden prestar serveis d'inversió sobre els instruments financers esmentats en el número 4 de l'article 63, llevat dels compresos en l'apartat a) del número 1 de l'article 63, sempre que, en aquest cas, no rebin en dipòsit fons o instruments financers dels seus clients.

S'han d'establir per reglament els requisits per constituir aquestes entitats, el seu objecte social, la seva forma d'actuació a Espanya i a l'estranger, i els altres aspectes que configurin el seu règim jurídic, incloent-hi, si s'escau, el règim d'autorització administrativa i inscripció en els registres especials de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. A aquestes persones o entitats els és aplicable el règim sancionador propi de les empreses de serveis d'inversió amb les adaptacions que s'estableixin per reglament, atesa la seva naturalesa específica.

3. S'han d'establir per reglament els requisits que han de complir els que actuïn amb caràcter habitual com a agents o apoderats de les empreses de serveis d'inversió, com també els apoderaments que els siguin conferits i el seu règim d'actuació.

4. En tot cas, a les entitats i a les persones a què es refereix aquest article els són aplicables les disposicions d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament quant a la realització i la disciplina dels serveis i les activitats que preveu l'article 63 i la seva possible participació en els mercats secundaris oficials de valors.

CAPÍTOL II

Condicions d'accés a l'activitat

Article 66.

1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, autoritzar les empreses de serveis d'inversió.

En l'autorització s'ha de fer constar la classe d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti, així com els serveis específics d'inversió i activitats complementàries que se li autoritzin dels que figurin en el programa d'activitats a què es refereix el número 2 següent.

La resolució administrativa ha de ser motivada i s'ha de notificar dins els tres mesos següents a la recepció de la sol·licitud, o al moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins els sis mesos següents a la recepció de la sol·licitud. Quan la sol·licitud no sigui resolta en el termini previst anteriorment, es pot entendre desestimada. Per a l'eficàcia de la desestimació presumpta s'ha de sol·licitar la certificació d'un acte presumpte a què es refereix l'article 44 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. A la sol·licitud d'autorització, juntament amb els estatuts i altres documents que es determinin per reglament, s'hi ha d'adjuntar, en tot cas, un programa d'activitats, en què de manera específica han de constar quines de les que preveu l'article 63 pretén efectuar l'empresa i amb quin abast, així com l'organització i els mitjans de l'empresa. Les empreses de serveis d'inversió no poden exercir

activitats que no constin expressament en l'autorització a què es refereix el número 1 anterior.

3. Ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una empresa de serveis d'inversió quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova empresa hagi d'estar controlada per una empresa de serveis d'inversió o una entitat de crèdit, autoritzada en l'Estat esmentat.

b) Que el control l'hagi d'exercir l'empresa dominant d'una empresa de serveis d'inversió, o d'una entitat de crèdit, autoritzada en aquest Estat.

c) Que el control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una empresa de serveis d'inversió, o una entitat de crèdit, autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una empresa és controlada per una altra quan es doni algun dels supòsits que preveu l'article 4 d'aquesta Llei.

4. En el cas de creació d'empreses de serveis d'inversió que hagin d'estar controlades, de manera directa o indirecta, per una o diverses empreses autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea, s'ha de suspendre la concessió de l'autorització demanada, denegar o limitar els seus efectes, quan hagi estat notificada a Espanya, una decisió adoptada per la comunitat en comprovar que les empreses d'inversió comunitàries no es beneficien en aquest Estat d'un tracte que ofereixi les mateixes condicions de competència que en les seves entitats nacionals, i que no es compleixen les condicions d'accés efectiu en el mercat.

5. Perquè una empresa de serveis d'inversió, una vegada autoritzada, pugui iniciar la seva activitat, els promotors han de constituir la societat, i inscriure-la en el Registre mercantil i posteriorment en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que correspongui. La inscripció en el Registre de la Comissió s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat". En els casos de transformació d'una entitat preexistent cal atènyer-se al que preveu l'article 72.

Article 67.

1. El ministre d'Economia i Hisenda només pot denegar l'autorització per constituir una empresa de serveis d'inversió per les causes següents:

a) Incompliment dels requisits previstos en el número següent.

b) Quan, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es consideri adequada la idoneïtat dels accionistes que hagin de tenir una participació significativa, tal com es defineix en l'article 69. Entre altres factors, la idoneïtat s'aprecia d'acord amb:

1r L'honorabilitat empresarial i professional dels accionistes.

2n Els mitjans patrimonials amb què comptin els accionistes esmentats per atendre els compromisos assumits.

3r La possibilitat que l'entitat quedi exposada de manera inapropiada al risc de les activitats no financeres dels seus promotors; o quan tractant-se d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguin quedar afectades per l'alt risc d'aquelles.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o la dels vincles estrets que pugui tenir amb altres persones i, en general, l'existència de dificultats greus per inspeccionar-la o obtenir la informació que la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri necessària per a l'exercici adequat de les seves funcions supervisores.

2. Són requisits perquè una entitat obtingui l'autorització com a empresa de serveis d'inversió els següents:

a) Que tingui per objecte social exclusiu la realització de les activitats pròpies de les empreses de serveis d'inversió, segons aquesta Llei.

b) Que tingui la forma de societat anònima o de societat de responsabilitat limitada, constituïda per un temps indefinit, i que les accions o les participacions integrants del seu capital social tinguin caràcter nominatiu.

c) Quan es tracti d'una entitat de nova creació, que es constitueixi pel procediment de fundació simultània i que els seus fundadors no es reservin avantatges o remuneracions especials de cap classe.

d) L'existència d'un capital social mínim desemborsat totalment en efectiu.

e) Que compti amb un consell d'administració format, com a mínim, per cinc membres en les societats de valors, i per tres en les agències de valors i societats gestores de carteres.

f) Que tots els membres del seu consell d'administració, així com els seus directors generals i assimilats, tinguin una honorabilitat empresarial o professional reconeguda.

g) Que cap dels membres del seu consell d'administració, ni tampoc cap dels seus directors generals o assimilats, hagi estat declarat en fallida o concurs de creditors, sense haver estat rehabilitat, a Espanya o a l'estranger; estigui processat o, si es tracta del procediment a què es refereix el títol III del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal, s'hagi dictat interlocutòria d'obertura del judici oral; tingui antecedents penals per delictes de falsedat contra la hisenda pública, d'infidelitat en la custòdia de documents, de violació de secrets, de blanqueig de capitals, de malversació de cabals públics, de descobriment i revelació de secrets, contra la propietat; o estigui inhabilitat o suspès, penalment o administrativament, per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres.

h) Que la majoria dels membres del seu consell d'administració, així com tots els directors generals i assimilats, tinguin els coneixements i l'experiència adequats en matèries relacionades amb el mercat de valors.

i) Que tingui una bona organització administrativa i comptable, i també els mitjans humans i tècnics adequats, en relació amb el seu programa d'activitats.

j) Que tingui un reglament intern de conducta, ajustat a les previsions d'aquesta Llei, i mecanismes de control i de seguretat en l'àmbit informàtic i de procediments de control intern adequats, i incloent-hi, en particular, un règim d'operacions personals dels consellers, directius, empleats i apoderats de l'empresa.

k) Que s'adhereixin al fons de garantia d'inversions que preveu el títol VI d'aquesta Llei, quan la seva regulació específica així ho requereixi.

En el desplegament reglamentari dels requisits que preveu aquest número s'ha de tenir en compte la classe d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti i el tipus d'activitats que s'exerceixi, en especial, en relació amb l'establiment del capital social mínim, que preveu l'apartat d) anterior.

CAPÍTOL III

Condicions d'exercici

Article 68.

1. Les modificacions dels estatuts socials de les empreses de serveis d'inversió s'han de subjeccionar, amb les excepcions que s'assenyalin per reglament, al procediment d'autorització de noves entitats, per bé que la sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre, i s'ha de notificar als interessats, dins els dos mesos següents a la seva presentació. Si la sol·licitud no és resolta en aquest termini, s'entén estimada. Totes aquestes han de ser objecte d'inscripció en el Registre mercantil i en el de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

2. Qualsevol alteració dels serveis d'inversió i activitats complementàries específics, autoritzats inicialment requereix l'autorització prèvia atorgada d'acord amb el procediment d'autorització de noves entitats, amb l'informe de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i la inscripció en els registres d'aquesta Comissió, en la forma que es determini per reglament. Es pot denegar l'autorització si l'entitat no compleix el que preveuen els articles 67 i 70 i, en especial, si considera insuficients l'organització administrativa i comptable de l'entitat, els mitjans humans i tècnics, o els procediments de control intern.

Si, com a conseqüència de l'alteració autoritzada, l'empresa de serveis d'inversió restringeix l'àmbit de les seves activitats, s'ha de procedir, si s'escau, a liquidar les operacions pendents o a traspasar els valors, els instruments i l'efectiu que li hagin confiat els seus clients. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar les mesures cautelars oportunes, incloent-hi la intervenció de la liquidació de les operacions pendents.

Article 69.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per participació significativa en una empresa de serveis d'inversió espanyola aquella participació que assoleixi, de manera directa o indirecta, com a mínim el 5 per 100 del capital o dels drets de vot de l'empresa.

També té la consideració de participació significativa aquella que, sense arribar al percentatge assenyalat, permeti d'exercir una influència notable en l'empresa. Es pot determinar per reglament, tenint en compte les característiques dels diferents tipus d'empresa d'inversió, quan es presumeix que una persona pot exercir aquesta influència notable.

2. El que disposa aquest títol per a les empreses de serveis d'inversió s'entén sens perjudici en l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives que conté aquesta Llei.

3. Qualsevol persona física o jurídica que vulgui adquirir, de manera directa o indirecta, una participació significativa en una empresa de serveis d'inversió, n'ha d'informar prèviament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i indicar la quantitat

d'aquesta participació, la forma d'adquisició i el termini màxim en què es vol fer l'operació.

4. També ha d'informar prèviament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els termes assenyalats en el número anterior, qui vulgui incrementar, de manera directa o indirecta, la seva participació significativa de manera que el seu percentatge de capital o drets de vot abasti o sobrepassi algun dels nivells següents: 10, 15, 20, 25, 33, 40, 50, 66 o 75 per 100. En tot cas, aquesta obligació també és exigible a qui, en virtut de l'adquisició pretesa, pugui arribar a controlar l'empresa de serveis d'inversió.

5. S'entén que hi ha una relació de control als efectes d'aquest títol sempre que es doni algun dels supòsits que preveu l'article 4 d'aquesta Llei.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors disposa d'un termini màxim de dos mesos, a comptar de la data en què hagi estat informada, per oposar-se a l'adquisició adquirent, si s'escau, segons el que preveu l'article 67. Si la Comissió no es pronuncia en el termini esmentat, s'entén que accepta la pretensió. Quan no existeixi oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, aquesta pot fixar un termini màxim diferent al sol·licitat per dur a terme l'adquisició.

7. En cas que, com a conseqüència de l'adquisició, l'empresa de serveis d'inversió hagi de quedar sota alguna de les modalitats de control que preveu el número 3 de l'article 66, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha de consultar a l'autoritat supervisora competent.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de suspendre la seva decisió o limitar-ne els efectes quan en virtut de l'adquisició l'empresa de serveis d'inversió hagi de quedar controlada per una empresa autoritzada en un Estat no comunitari i es donin les circumstàncies que preveu el número 4 de l'article 66.

8. Quan s'efectuï una adquisició de les regulades en els números anteriors sense que se n'hagi informat prèviament la Comissió Nacional del Mercat de Valors; o, havent-la informada, no han transcorregut encara els tres mesos que estableix l'article anterior; o amb l'oposició expressa de la Comissió, es produeixen els efectes següents:

a) En tot cas i de manera automàtica, no es poden exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides de manera irregular. No obstant això, si s'arriben a exercir, els vots corresponents són nuls i els acords són impugnables en via judicial, segons el que estableix la Llei de societats anònimes; a aquest efecte està legitimada la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) Es pot acordar la suspensió d'activitats que preveu l'article 75.

c) Si cal, s'ha d'acordar la intervenció de l'empresa o la substitució dels seus administradors, segons el que disposa el títol VIII.

A més, es poden imposar les sancions que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

9. Qualsevol persona física o jurídica que, directament o indirectament, pretengui deixar de tenir una participació significativa en una empresa de serveis d'inversió; que pretengui reduir la seva participació de manera que aquesta traspassi alguns dels nivells que estableix el número 4; o que, en virtut de l'alienació pretesa, pugui perdre el control de l'empresa, n'ha d'informar prèviament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i indicar-li la

quantitat de l'operació proposada i el termini previst per dur-la a terme.

L'incompliment d'aquest deure d'informació ha de ser sancionat segons el que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

10. Les empreses de serveis d'inversió han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, tan aviat com en tinguin coneixement, les adquisicions o les cessions de participacions en el seu capital que traspassin algun dels nivells assenyalats en els números anteriors. Aquestes empreses no han d'inscriure al llibre de registre d'accions les transmissions d'accions que necessitin autorització, d'acord amb aquesta Llei, fins que no se'n justifiqui l'autorització de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

11. Quan hi hagi raons fonamentades i acreditades respecte del fet que la influència de les persones amb una participació significativa en una empresa de serveis d'inversió pugui resultar en detriment de la gestió sana i prudent d'aquesta empresa, que danyi greument la seva situació financera, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha d'adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

a) Les que estableixen les lletres a) i b) del número 8, per bé que la suspensió dels drets de vot no pot ser superior a tres anys.

b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

A més, es poden imposar les sancions que siguin procedents segons el que disposa el títol VIII d'aquesta Llei.

Article 70.

1. Les empreses de serveis d'inversió han de complir les obligacions que estableix aquesta Llei i les seves normes de desplegament i, en especial:

a) Complir, en la forma que es determini per reglament, els requisits que per a la seva autorització disposa l'article 67.

S'ha de determinar per reglament la manera de comunicar els canvis en les condicions de l'autorització que poden ser rellevants per a la tasca supervisora de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i les facultats d'aquesta.

b) Portar els registres de les operacions en què intervinguin en la forma que es determini per reglament.

c) Informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la forma que es determini per reglament, de les operacions que efectuïn, especialment quan tinguin per objecte valors o instruments financers negociats en mercats secundaris oficials.

d) Mantenir en tot moment un volum de recursos propis proporcionats al de la seva activitat i les despeses d'estructura i als riscos assumits i, en general, complir les normes de solvència que s'estableixin. Aquesta obligació és extensible als grups consolidables que preveu l'article 86.

S'han d'establir per reglament els elements que integren els recursos propis computables; els nivells mínims de recursos propis exigibles i les deduccions que hi siguin aplicables; els nivells mínims de recursos propis exigibles; les classes de risc objecte de cobertura i les seves diverses ponderacions; els criteris i les regles quantitatives que limitin directament o indirectament determinades

categories d'inversions, operacions o posicions que impliquin riscos elevats i, en particular, els que derivin de participacions de cartera permanents que mantinguin les societats i les agències de valors; les conseqüències que impliqui no complir les regles que s'estableixin, incloent-hi la limitació al repartiment de beneficis i, en general, totes les mesures que siguin necessàries per assegurar la solvència de les empreses de serveis d'inversió i la dels grups consolidables en què s'integrin.

e) Mantenir els volums mínims d'inversió en determinades categories d'actius líquids i de baix risc que s'estableixin per reglament a fi de salvar-ne la liquiditat.

f) Participar en un fons de garantia d'inversions segons el que disposa el títol VI d'aquesta Llei, i informar els clients del nivell de cobertura.

g) Informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la forma i amb la periodicitat que s'estableixin per reglament, sobre la composició de l'accionariat o de les alteracions que s'hi produeixen. Aquesta informació comprèn necessàriament la relativa a la participació d'altres entitats financeres en el seu capital, sigui quina sigui la seva quantitat. S'ha d'establir per reglament en quins casos la informació subministrada té caràcter públic.

h) Prendre les mesures adequades, en relació amb els valors i els fons que els confiïn els clients, per protegir els seus drets i evitar-ne una utilització indeguda. S'han de regular per reglament els mecanismes de control intern que han de seguir les empreses de serveis d'inversió per complir adequadament aquesta obligació.

2. Així mateix, s'ha d'informar, en els mateixos supòsits que preveu el número 1 anterior, les comunitats autònomes amb competències en la matèria i respecte de les operacions efectuades en algun mercat secundari oficial d'àmbit autonòmic.

3. Les empreses de serveis d'inversió estan subjectes a les limitacions operatives següents:

a) No poden assumir funcions de societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, de fons de pensions o de fons de titulització d'actius.

b) Les societats de valors que prestin el servei de gestió de carteres d'inversió, o que participin en el capital d'una societat gestora de carteres o en una altra entitat que presti aquest servei, només poden negociar per compte propi amb els titulars dels valors gestionats per aquesta entitat quan hi hagi constància explícita per escrit que els titulars han conegut aquesta circumstància abans de concloure l'operació corresponent.

c) Les agències de valors i les societats gestores de cartera només poden adquirir valors per compte propi a fi de mantenir de manera estable els seus recursos propis, mantenir participacions, quan hagin estat emesos per entitats l'activitat de les quals impliqui la prolongació del seu propi negoci i, en general, en aquells supòsits en què la participació serveixi per a l'exercici adequat de les activitats que li són pròpies, d'acord amb aquesta Llei. S'han de determinar per reglament les condicions que han de complir aquestes participacions.

d) El seu finançament, quan tingui formes diferents de la participació en el seu capital, s'ha d'ajustar a les limitacions que s'estableixin per reglament.

4. En qualsevol grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, cada una de les entitats finan-

ceres integrades i en especial l'entitat obligada, que estableix el número 4 de l'article 86, han d'adoptar les mesures necessàries per resoldre adequadament els possibles conflictes d'interès entre els clients de diverses entitats del grup.

CAPÍTOL IV

Actuació transfronterera

Article 71.

1. Les empreses de serveis d'inversió autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden efectuar a Espanya, o bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, o bé en règim de lliure prestació de serveis, les activitats que assenyala l'article 63. És imprescindible que l'autorització, els estatuts i el règim jurídic de l'entitat l'habilitin per exercir les activitats que pretén efectuar.

En l'exercici de la seva activitat a Espanya han de respectar les disposicions dictades per raons d'interès general, les normes de conducta, incloent-hi la presència física en els mercats la forma de negociació dels quals ho exigeixi, i les regles d'ordenació dels mercats que, si s'escau, siguin aplicables.

Cal determinar per reglament els requisits i el procediment perquè les empreses de serveis d'inversió comunitàries puguin operar a Espanya. En cap cas no es pot condicionar l'establiment de sucursals o la lliure prestació de serveis als quals es refereix el paràgraf primer del present número a l'obligació d'obtenir una autorització addicional, ni a la d'aportar un fons de dotació, o a qualsevol altra mesura d'un efecte equivalent.

2. A les empreses de serveis d'inversió no comunitàries que pretenguin obrir a Espanya una sucursal els és aplicable el procediment d'autorització prèvia que preveu el capítol II d'aquest títol amb les adaptacions que s'estableixin per reglament. Si pretenen prestar serveis sense sucursal, han de ser autoritzades en la forma i les condicions que es fixin per reglament. En ambdós casos, l'autorització pot ser denegada, o condicionada, per motius prudencials, perquè no es dona un tracte equivalent a les entitats espanyoles en el seu país d'origen, o perquè no queda assegurat el compliment de les regles d'ordenació i disciplina dels mercats de valors espanyols.

Les empreses de serveis d'inversió no comunitàries que operin a Espanya estan subjectes a aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

3. Les empreses de serveis d'inversió espanyoles que pretenguin obrir una sucursal a l'estranger, o prestar serveis sense sucursal en un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, han d'obtenir prèviament una autorització de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La prestació de serveis sense sucursal en un altre Estat membre només requereix ser comunicada prèviament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, precisant les activitats que es duen a terme.

Cal determinar per reglament els requisits i el procediment perquè les empreses de serveis d'inversió puguin operar en un altre Estat, i s'ha de tenir en compte si aquest pertany a la Unió Europea o no.

4. També queda subjecte a l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors el

fet que una empresa de serveis d'inversió o un grup d'empreses de servei d'inversió espanyoles creïn una empresa de servei d'inversió estrangera, o l'adquisició d'una participació en una empresa ja existent, quan aquesta empresa de servei d'inversió estrangera hagi de ser constituïda o estigui domiciliada en un Estat que no sigui membre de la Unió Europea. Cal determinar per reglament la informació que s'hagi d'incloure a la sol·licitud.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini de tres mesos a comptar de la recepció de tota la informació requerida, ha de resoldre sobre la petició. Quan la sol·licitud no sigui resolta en el termini establert anteriorment, es pot entendre desestimada. Per a l'eficàcia de la presumpta desestimació s'ha de sol·licitar la certificació d'acte presumpte a què es refereix l'article 44 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors també pot denegar la petició quan, atenent la situació financera de l'empresa de serveis d'inversió o la seva capacitat de gestió, consideri que el projecte el pot afectar negativament; quan, ateses la localització i les característiques del projecte, la Comissió Nacional del Mercat de Valors no pugui assegurar la supervisió efectiva del grup, en base consolidada, o quan l'activitat de l'entitat dominada no quedi subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.

CAPÍTOL V

Operacions societàries i revocació de les empreses de serveis d'inversió

Article 72.

La transformació, fusió, escissió i segregació d'una branca d'activitat, així com les altres operacions de modificació social que efectui una empresa de serveis d'inversió o que condueixin a la creació d'una empresa de serveis d'inversió, requereixen l'autorització prèvia, d'acord amb el procediment que estableix l'article 66, amb les adaptacions que s'assenyalin per reglament, sense que en cap cas l'alteració social pugui significar una minva dels requisits que per a la constitució de les empreses de serveis d'inversió estiguin establertes per llei o reglament.

Article 73.

L'autorització concedida a una empresa de serveis d'inversió o a una de les entitats a què es refereix l'article 65.2 d'aquesta Llei o a una sucursal d'una entitat amb seu en estats no comunitaris es pot revocar en els casos següents:

- a) Si no dona començament a les activitats autoritzades dins els dotze mesos següents a la data de la notificació de l'autorització, per una causa imputable a l'interessat.
- b) Si renuncia expressament a l'autorització, amb independència que es transformi en una altra entitat o n'acordi la dissolució.
- c) Si interrompt, de fet, les activitats específiques autoritzades durant un període superior a sis mesos.
- d) Si durant un any efectua un volum d'activitat inferior al normal que es determini per reglament.

e) Si incompleix de manera sobrevinguda qualsevol dels requisits per a l'obtenció de l'autorització, llevat que es disposi alguna altra cosa en relació amb aquests requisits.

f) En cas d'incompliment greu, manifest i sistemàtic de les obligacions que estableixen les lletres b), d) i h) de l'article 70.1 d'aquesta Llei.

g) Quan es doni el cas previst en el número 11 de l'article 69.

h) Si l'empresa de serveis d'inversió o la persona o l'entitat, segons sigui procedent, és declarada judicialment en concurs, en estat de fallida o se li ha admès judicialment una sol·licitud de suspensió de pagaments.

i) Com a sanció, segons el que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

j) Si l'empresa de serveis d'inversió deixa de pertànyer al fons de garantia d'inversions que estableix el títol VI.

k) Quan es doni alguna de les causes de dissolució forçosa que estableixen l'article 260 de la Llei de societats anònimes, o l'article 104 de la Llei de societats de responsabilitat limitada.

l) Si ha obtingut l'autorització en virtut de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

Article 74.

1. La revocació de l'autorització s'ha d'ajustar al procediment comú que estableix el títol VI de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb les especialitats següents:

a) L'acord d'iniciació i la instrucció correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) La resolució de l'expedient correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, o directament a aquest organisme en els supòsits previstos en les lletres b) i j) de l'article 73.

2. No obstant això, quan la causa de revocació que concorri sigui alguna de les previstes en les lletres a), b) o h) de l'article anterior, n'hi ha prou amb donar audiència a l'entitat interessada. En els casos previstos en les lletres i) i j), s'han de seguir els procediments específics que disposa aquesta Llei.

3. La resolució que acordi la revocació és executiva de manera immediata. Una vegada notificada, l'empresa de serveis interessada no pot fer noves operacions. La resolució s'ha d'inscriure en el Registre mercantil i en el de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i se n'ha de donar compte a la Comissió de la Unió Europea. Així mateix, s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i produeix efectes davant tercers des d'aquell moment.

4. El ministre d'Economia i Hisenda pot acordar, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que la revocació impliqui la dissolució forçosa de l'entitat. En aquest cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i els òrgans rectors dels mercats secundaris oficials, per si mateixos o a requeriment de la Comissió, si estan afectats membres del mercat poden, en nom de la protecció dels inversors i del funcionament regular dels mercats de valors, acordar totes les mesures cautelars que s'estimin pertinents i, en especial:

a) Acordar el traspàs a una altra entitat dels valors negociables, els instruments financers i l'efectiu que li hagin confiat els clients.

b) Exigir alguna garantia específica als liquidadors designats per la societat.

c) Nomenar els liquidadors.

d) Intervenir les operacions de liquidació. Si, en virtut del que disposen aquest precepte o altres d'aquesta Llei, s'han de nomenar liquidadors o interventors de l'operació de liquidació, és aplicable, amb les adaptacions pertinents, el que preveu el títol III de la Llei 26/1988, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

5. Quan la revocació no comporti la dissolució de l'empresa de serveis d'inversió, s'ha de procedir, de manera ordenada, a liquidar les operacions pendents i, si s'escau, a traspassar els valors negociables, els instruments financers i l'efectiu que li hagin confiat els clients. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar les mesures cautelars oportunes, incloent-hi la intervenció de la liquidació de les operacions pendents.

6. Quan una empresa de serveis d'inversió acordi la seva dissolució per alguna de les causes que estableixen l'article 260 de la Llei de societats anònimes, o l'article 104 de la Llei de societats de responsabilitat limitada, s'entén revocada l'autorització i la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar per a la seva liquidació ordenada qualsevol de les mesures assenyalades en el número 4 d'aquest article.

7. La revocació de l'autorització concedida a una empresa de serveis d'inversió no comunitària determina la revocació de l'autorització de la sucursal que opera a Espanya.

8. En cas que la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui coneixement que a una empresa de serveis d'inversió d'un altre Estat membre de la Unió Europea que opera a Espanya li ha estat revocada l'autorització, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no iniciï noves activitats i se salvaguardin els interessos dels inversors. Sens perjudici de les facultats de la seva autoritat supervisora i en col·laboració amb ella, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar les mesures que estableix aquesta Llei per garantir una liquidació correcta.

Article 75.

El ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot suspendre, amb caràcter total o parcial, els efectes de l'autorització concedida a una empresa de serveis d'inversió. Si la suspensió és parcial, afecta algunes activitats, o l'abast amb què hagin estat autoritzades.

Article 76.

1. La suspensió a què es refereix l'article anterior es pot acordar quan es doni algun dels casos següents:

a) Obertura d'un expedient sancionador per infracció greu o molt greu.

b) Quan es doni alguna de les causes que preveuen les lletres e), f), h), j) o l) de l'article 73, en la mesura que se substanciï el procediment de revocació.

c) Quan es doni el supòsit que preveu el número 8 de l'article 69.

d) Quan l'empresa no faci les aportacions al fons de garantia d'inversions que estableix el títol VI.

e) Com a sanció, segons el que preveu el títol VIII.

2. La suspensió només es pot acordar quan, en cas que es doni alguna de la causes que preveu el número anterior, la mesura sigui necessària per assegurar la solvència de l'entitat o per protegir els inversors. No es pot acordar, llevat que es tracti d'una sanció, per un termini superior a un any, prorrogable per un altre.

3. La mesura de suspensió d'activitats s'ha d'acordar i ha de produir els seus efectes segons el que estableix l'article 74, llevat que es doni algun supòsit que tingui un règim específic en aquesta Llei.

Article 76 bis.

1. Quan una empresa de serveis d'inversió es presenti en suspensió de pagaments d'acord amb la Llei de 26 de juliol de 1922, el nomenament d'interventors ha de recaure en el personal tècnic de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o en altres persones proposades per la Comissió. A aquest efecte, el jutjat ha d'oficiar la Comissió Nacional esmentada, que ha de comunicar la identitat de les persones que hagin de ser nomenades.

De la mateixa manera s'ha de fer la designació de la persona o les persones que hagin d'actuar com a administradors, quan es donin els supòsits del primer paràgraf de l'article 6 de l'esmentada Llei de suspensió de pagaments i es procedeixi a la suspensió i la substitució dels òrgans d'administració de l'entitat suspesa.

La retribució dels interventors o administradors pot ser avançada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan concorrin circumstàncies excepcionals i aquesta sigui l'única manera d'assegurar la continuació ordenada del procediment. La Comissió Nacional del Mercat de Valors no té privilegi especial per al cobrament de les quantitats que hagi avançat.

2. Quan una empresa de serveis d'inversió sigui formalment declarada en estat de fallida, de conformitat amb les normes del Codi de comerç i la Llei d'enjudiciament civil, el nomenament del comissari i el dipositari ha de recaure en el personal tècnic de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o en altres persones proposades per la Comissió. A aquest efecte, el jutjat ha d'oficiar la Comissió Nacional esmentada, que ha de comunicar la identitat de les persones que hagin de ser nomenades. El nomenament d'un dels síndics com a mínim, l'ha de fer el jutge, a proposta de la societat gestora del fons de garantia d'inversions, una vegada aquest hagi satisfet les seves indemnitzacions.

El que disposa el número anterior sobre retribució dels interventors i els administradors de les entitats suspeses és aplicable als comissaris i els dipositaris de les entitats en fallida.

3. La Comissió Nacional del Mercat de Valors està legitimada per sol·licitar la declaració d'estat de fallida de les empreses de serveis d'inversió, sempre que, dels estats comptables tramesos per les entitats, o de les comprovacions efectuades per la Comissió, resulti que el passiu de la companyia és superior a l'actiu i que aquesta es troba en una situació d'incapacitat per afrontar els seus creditors.

Si la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha acordat la substitució de l'òrgan d'administració de l'entitat, els administradors provisionals poden

solicitar tant la declaració de fallida com la de suspensió de pagaments de l'entitat.

En cap dels casos esmentats en els paràgrafs anteriors no és necessària la ratificació de la sol·licitud per part de la junta general de l'entitat, i els administradors provisionals designats, si s'escau, poden ser nomenats comissaris, dipositaris, síndics o interventors.

4. Amb caràcter previ a la declaració d'estat de fallida d'una empresa de serveis d'inversió, tant si ha estat sol·licitada per la mateixa entitat com per un creditor legítim, el jutjat davant el qual se segueixi el procediment ha de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre la situació de l'entitat. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de set dies hàbils i basar-se tant en els estats comptables que han de trametre periòdicament a la Comissió les entitats esmentades, com en qualsevol altra documentació o informació disponible a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Juntament amb aquest informe s'ha d'enviar al jutjat una còpia dels estats comptables, públics i reservats, dels comptes anuals i dels informes d'auditoria corresponents als dos últims exercicis, llevat que l'entitat no els hagi tramès o sigui de nova creació, cas en què s'ha de trametre la informació que, referida al termini indicat, estigui disponible en aquest moment. El jutjat, quan ho consideri necessari per adoptar la seva resolució, pot sol·licitar que la Comissió Nacional del Mercat de Valors li envii informació comptable relativa a períodes anteriors a l'indicat.

5. La regulació que estableix aquest article també és aplicable quan es tracti de sucursals a Espanya d'empreses de serveis estrangeres i es doni algun dels supòsits de fet previstos en aquest sentit. Això s'entén sens perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les autoritats judicials i administratives estrangeres i de la col·laboració de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i altres autoritats espanyoles.»

Article sisè. *Modificacions en els títols VI i VII de la Llei 24/1988.*

U. El títol VI de la Llei 24/1988 passa a denominar-se «Fons de garantia d'inversions», amb el text següent:

«TÍTOL VI

Fons de garantia d'inversions

Article 77.

1. S'han de crear un o diversos fons de garantia d'inversions per assegurar la cobertura a què es refereix l'apartat 7 d'aquest article per a la realització dels serveis que preveu l'article 63, així com de l'activitat complementària de dipòsit i administració d'instruments financers.

2. Els fons de garantia d'inversions es constitueixen com a patrimonis separats, sense personalitat jurídica, la representació i la gestió dels quals s'ha de encomanar a una societat gestora o diverses, que tenen forma de societat anònima, i el capital de les quals es distribueix entre les empreses de serveis d'inversió adherides en la mateixa proporció en què efectuïn les aportacions als seus fons respectius.

3. Els pressupostos de les societats gestores, els seus estatuts socials, així com les seves modi-

ficacions, requereixen l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Se sotmet a la mateixa aprovació el pressupost estimatiu dels fons que elaboren les societats gestores.

Es aplicable a la incorporació o el cessament dels accionistes i a l'adaptació de les seves participacions a les variacions en el capital que es produeixin el procediment previst en els paràgrafs tercer, quart, cinquè i sisè de l'article 48 d'aquesta Llei, amb les adaptacions que siguin necessàries. El resultat d'aquest procés d'adaptació s'ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. El nomenament dels membres del Consell d'Administració i del director o els directors generals de les societats gestores exigeix l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

S'ha d'integrar al Consell d'Administració un representant de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb veu però sense vot, que vetlli pel compliment de les normes reguladores de l'activitat de cada fons. Així mateix, i amb les mateixes funcions, cada comunitat autònoma amb competències en la matèria on hi hagi un mercat secundari oficial ha de designar un representant en el Consell d'Administració esmentat.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot suspendre qualsevol acord del Consell d'Administració que es consideri contrari a aquestes normes i a les finalitats pròpies del fons.

5. S'han d'adherir als fons de garantia d'inversions totes les empreses de serveis d'inversió espanyoles. Les sucursals d'empreses estrangeres s'hi poden adherir si són de la Unió Europea. El règim d'adhesió de les sucursals d'empreses d'un Estat tercer s'ha d'ajustar als termes que s'estableixin per reglament.

Els fons han de cobrir les operacions que facin les empreses adherides als fons dins o fora del territori de la Unió Europea, segons correspongui a cada tipus d'empresa, en els termes que s'estableixin per reglament.

Així mateix, s'estableix per reglament:

- a) El nombre de fons i gestores que es creïn.
- b) Les regles que determinin l'adhesió de les empreses de serveis d'inversió espanyoles als diferents fons que es constitueixin.
- c) El règim específic d'adhesió de les empreses de serveis d'inversió de nova creació.
- d) Les excepcions d'adhesió al fons de les empreses de serveis d'inversió que no incorrin en els riscos esmentats en el número 1 d'aquest article.

6. Una empresa de serveis d'inversió només pot ser exclosa del fons al qual pertany si incompleix les seves obligacions amb el fons. L'exclusió implica la revocació de l'autorització concedida a l'empresa. La garantia abasta els clients que hagin efectuat les seves inversions fins aquest moment.

Es competent per acordar l'exclusió la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ de la societat gestora del fons. Abans d'adoptar aquesta decisió, s'han d'acordar les mesures necessàries, incloent-hi l'exigència de recàrrecs sobre les quotes no abonades perquè l'empresa de serveis d'inversió compleixi les seves obligacions. La Comissió Nacional del Mercat de Valors també pot acordar la suspensió que preveu l'article 75. La societat gestora del fons ha de col·laborar amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors per aconseguir la major efectivitat de les mesures acordades.

S'ha de donar la difusió adequada de l'acord d'exclusió, que garanteixi que els clients de l'empresa de serveis d'inversió afectada tinguin coneixement immediat de la mesura adoptada.

7. Els inversors que no puguin obtenir directament d'una entitat adherida a un fons el reembossament de les quantitats de diners o la restitució dels valors o els instruments que els pertanyin poden sol·licitar a la societat gestora del fons l'execució de la garantia que presta el fons, quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) Que l'entitat hagi estat declarada en estat de fallida.
- b) Que es tingui judicialment per sol·licitada la declaració de suspensió de pagaments de l'entitat.
- c) Que la Comissió Nacional del Mercat de Valors declari que l'empresa de serveis d'inversió no pot, aparentment i per raons relacionades directament amb la seva situació financera, complir les obligacions concretes amb els inversors, sempre que els inversors hagin sol·licitat a l'empresa de serveis d'inversió la devolució de fons o valors que li havien confiat i no hagin obtingut satisfacció per part d'aquesta empresa en un termini màxim de vint-i-un dies hàbils.

Una vegada feta efectiva la garantia pel fons, aquest es subroga en els drets que els inversors exerceixin davant l'empresa de serveis d'inversió, fins a un import igual a la quantitat que els hagi estat abonada com a indemnització.

En cas que els valors o els altres instruments financers confiats a l'empresa de serveis d'inversió siguin restituïts per l'empresa posteriorment al pagament de l'import garantit pel fons, aquest es pot rescabalar de l'import satisfet, totalment o parcialment, si el valor dels que hagi de restituir és més gran que la diferència entre el dels que van ser confiats a l'empresa de serveis d'inversió i l'import pagat a l'inversor. Amb aquesta finalitat, està facultat per alienar-los en la quantitat que sigui procedent, d'acord amb les prescripcions que s'estableixin per reglament.

8. El Govern queda facultat per regular, en tot el que no disposa aquesta Llei, el règim de funcionament dels fons de garantia d'inversions i l'abast de la garantia que proporcionin. Especialment, pot determinar:

- a) L'import de la garantia i la forma i el termini en què s'ha de fer efectiva.
- b) Els inversors exclosos de la garantia, entre els quals figuren els de caràcter professional o institucional i els vinculats especialment a l'empresa incomplidora.
- c) El règim pressupostari i financer, tant de les societats gestores com dels fons de garantia d'inversions, que ha de regular, entre altres qüestions, les seves possibilitats d'endeutament i la forma en què les primeres poden repercutir les seves despeses de funcionament en els segons.
- d) El règim d'inversió dels recursos que integren el patrimoni dels fons, que s'ha d'inspirar en els principis de rendibilitat i liquiditat per complir amb rapidesa els seus compromisos.
- e) Les regles per determinar l'import global de les aportacions que hagin de fer les entitats adherides, el qual ha de ser suficient per a la cobertura de la garantia proporcionada.
- f) Els criteris de repartiment entre les entitats adherides de l'aportació global que es fixi, entre

els quals figuren el nombre de clients coberts i el volum de diners o instruments susceptibles de restitució, així com la periodicitat amb què han de fer les aportacions i el règim de recàrrecs per morositat.

g) Suprimida.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 78, que passa a ser la següent:

«Les empreses de serveis d'inversió, les entitats de crèdit, les institucions d'inversió col·lectiva, els emissors i, en general, les persones o entitats que exerceixin, de manera directa o indirecta, activitats relacionades amb els mercats de valors han de respectar les normes de conducta següents:

- a) Les normes de conducta contingudes en el present títol.
- b) Els codis de conducta que, en desplegament de les normes a què es refereix l'apartat a) anterior, aprovi el Govern o, amb habilitació expressa del Govern, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- c) Les contingudes en els seus propis reglaments interns de conducta.»

Tres. L'article 79 queda redactat en els termes següents:

«Les empreses de serveis d'inversió, les entitats de crèdit i les persones o entitats que actuïn en el Mercat de Valors, tant rebent o executant ordres com assessorant sobre inversions en valors, s'han d'atenir als principis i els requisits següents:

- a) Comportar-se amb diligència i transparència en interès dels clients i en defensa de la integritat del mercat.
- b) Organitzar-se de manera que es redueixin al mínim els riscos de conflictes d'interès i, en situació de conflicte, donar prioritat als interessos dels seus clients, sense privilegiar-ne cap d'ells.
- c) Dur a terme una gestió ordenada i prudent, i tenir cura dels interessos dels clients com si fossin propis.
- d) Disposar dels mitjans adequats per dur a terme l'activitat i tenir establerts els controls interns oportuns per garantir una gestió prudent i prevenir els incompliments dels deures i les obligacions que la normativa del Mercat de Valors els imposa.
- e) Assegurar-se que disposen de tota la informació necessària sobre els clients i mantenir-los sempre informats adequadament.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 81 queda redactat de la manera següent:

«2. Es considera informació privilegiada qualsevol informació de caràcter concret que es refereixi a un valor o diversos i a un emissor de valors o diversos, que no s'hagi fet pública i que, si es fes pública o s'hagués fet pública, podria influir o hauria influït de manera apreciable sobre la cotització d'aquests valors.

Qualsevol persona que disposi d'alguna informació privilegiada s'ha d'abstenir d'executar per compte propi o d'altri, directament o indirectament, alguna de les conductes següents:

- a) Preparar o fer qualsevol tipus d'operació en el mercat sobre els valors a què es refereix la informació.

b) Comunicar aquesta informació a tercers, excepte en l'exercici normal de la seva feina, professió o càrrec.

c) Recomanar a un tercer que adquireixi o cedeixi valors o que faci que un altre els adquireixi o els cedeixi basant-se en aquesta informació.»

Cinc. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 81.

Sis. L'article 83 té la redacció següent:

«Totes les empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit i altres entitats que actuïn, o prestin serveis d'assessorament sobre inversions, en els mercats de valors han d'establir les mesures necessàries per garantir que la informació reservada o privilegiada derivada de l'activitat de cadascuna de les seves divisions o seccions no es trobi, directament o indirectament, a l'abast del personal de la mateixa entitat que presti els seus serveis en un altre sector d'activitat, de manera que cada funció s'exerceixi de manera autònoma. A més, han d'adoptar les mesures pertinents perquè en la presa de decisions no sorgeixin conflictes d'interès, tant al si de la mateixa entitat com entre les entitats que pertanyen a un mateix grup.»

Article setè. Modificacions en el títol VIII de la Llei 24/1988.

S'introdueixen les modificacions següents en el títol VIII de la Llei:

Un. Es fa una nova redacció de l'article 84:

«Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció que estableix aquesta Llei, a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

1. Les persones i les entitats següents que regula aquesta Llei:

a) Els organismes rectors dels mercats secundaris oficials o no, amb l'exclusió del Banc d'Espanya.

b) El Servei de Compensació i Liquidació de Valors, la Societat de Borses i les societats que tinguin la titularitat de totes les accions d'organismes previstos en la lletra a), així com altres organismes de compensació i liquidació dels mercats que es creïn a l'empara del que disposa aquesta Llei.

c) Les empreses de serveis d'inversió espanyoles; aquesta competència s'estén a qualsevol oficina o centre dins o fora del territori nacional.

d) Les empreses de serveis d'inversió no comunitàries que operin a Espanya.

e) Les entitats que es creïn a l'empara del que disposa el número 2 de l'article 65, així com els agents i els apoderats que estableix el número 3 de l'article esmentat.

f) Les societats gestores dels fons de garantia d'inversions.

g) Els qui no estiguin inclosos en les lletres precedents i exerceixin la condició de membre d'algun mercat secundari, o de l'entitat que compensi i liquidi les seves operacions.

2. Les persones i les entitats següents, pel que fa a les seves actuacions relacionades amb el Mercat de Valors:

- a) Els emissors de valors.
- b) Les entitats de crèdit.

c) Les empreses de serveis d'inversió autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea que operin a Espanya.

d) La resta de persones físiques o jurídiques, quan puguin ser afectades per les normes d'aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

3. Les persones residents o domiciliades a Espanya que controlin, directament o indirectament, empreses de serveis d'inversió en altres estats membres de la Unió Europea, dins el marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió d'aquestes empreses, així com els titulars de participacions significatives als efectes del compliment del que estableix l'article 69 d'aquesta Llei.

4. Les entitats que formin part dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió previstes en l'article 86 d'aquesta Llei, als únics efectes del compliment a nivell consolidat dels requeriments de recursos propis i de les limitacions que es puguin establir sobre les inversions, operacions o posicions que impliquin riscos elevats.

5. Les entitats que formen part dels grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a les quals es refereixen les lletres a) i b) del número 1 anterior, als únics efectes del compliment de l'obligació de consolidar els seus estats comptables i de les limitacions que es puguin establir en relació amb la seva activitat i el seu equilibri patrimonial.

6. Les persones físiques i entitats no financeres esmentades en el número 9 de l'article 86, als únics efectes previstos en aquest número.

7. Qualsevol persona o entitat, als efectes de comprovar si infringeix les reserves de denominació i activitat previstes en els articles 64 i 65.

En el cas de persones jurídiques, les competències que corresponen a la Comissió Nacional del Mercat de Valors segons els números anteriors es poden exercir sobre els que ocupin càrrecs d'administració, direcció o assimilats.

El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de les competències de supervisió, inspecció i sanció que corresponguin a les comunitats autònomes que les tinguin atribuïdes sobre els organismes rectors de mercats secundaris d'àmbit autonòmic i, en relació amb les operacions sobre valors admesos a negociació únicament en aquests mercats, sobre les altres persones o entitats relacionades en els dos primers números anteriors. Als efectes de l'exercici d'aquestes competències, tenen caràcter bàsic els corresponents preceptes d'aquest títol, llevat de les referències contingudes en aquests preceptes a òrgans o entitats estatals. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot fer convenis amb comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors a fi de coordinar les seves respectives actuacions.»

Dos. L'article 85 queda redactat de la forma següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar a les persones físiques i jurídiques enumerades a l'article 84 totes les informacions que consideri necessàries sobre les matèries objecte d'aquesta Llei. Per tal d'obtenir aquestes informacions o de confirmar-ne la veracitat, la Comissió pot efectuar totes les inspeccions que consideri

necessàries. Les persones físiques i jurídiques compreses en aquest paràgraf queden obligades a posar a disposició de la Comissió tots els llibres, registres i documents, sigui quin sigui el seu suport, que la Comissió consideri necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.

Les actuacions de comprovació i investigació es poden dur a terme, a elecció dels serveis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'entitat inspeccionada o del seu representant.
- b) En els mateixos locals de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Quan les actuacions de comprovació i investigació es duuguin a terme en els llocs assenyalats a l'apartat a) anterior, se n'ha d'observar la jornada laboral, sens perjudici que es pugui actuar de comú acord en altres hores i dies.

2. Atès que es tracta d'empreses de serveis d'inversió autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea que operin a Espanya, el deure de subministrar informació només s'estén a aquells aspectes relacionats amb les disposicions dictades per raons d'interès general, normes de conducta i regles d'ordenació dels mercats, així com amb finalitats estadístiques. Aquestes informacions són les mateixes que s'exigeixen a les empreses de serveis d'inversió espanyoles per a totes aquestes finalitats.

Sens perjudici de la facultat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per inspeccionar les sucursals en territori nacional de les empreses comunitàries, les autoritats competents de l'Estat membre que hagi concedit l'autorització a una d'aquestes empreses poden inspeccionar les seves sucursals a Espanya, amb la comunicació prèvia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de posar en coneixement de les autoritats competents dels estats membres que hagin concedit l'autorització a una empresa de serveis d'inversió que operi a Espanya qualsevol mesura sancionadora adoptada contra l'empresa o que impliqui una restricció a la seva activitat.

3. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot inspeccionar les sucursals de les empreses de serveis d'inversió espanyoles establertes en altres estats membres de la Unió Europea, amb la comunicació prèvia a les autoritats competents d'aquests estats.

4. Quan les empreses de serveis d'inversió espanyoles operin en els mercats de valors d'altres estats membres o empreses comunitàries ho facin en els mercats espanyols, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de col·laborar estretament amb les autoritats competents per a l'exercici eficaç de les seves competències respectives. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors exerceixi les seves facultats sobre les empreses de serveis d'inversió estrangeres, ho pot fer amb l'abast que preveu aquesta Llei per a les entitats espanyoles.

5. El que disposen els números 2 al 4 anteriors també és aplicable a les entitats de mercat comunitàries autoritzades per operar en els mercats de valors.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot obligar les persones i les entitats enumerades en l'article 84 que facin pública la informació que

la Comissió consideri pertinent sobre les seves activitats relacionades amb el Mercat de Valors o que hi puguin influir. Si els obligats no ho fan directament, ho ha de fer la mateixa Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Tres. L'article 86 queda redactat de la manera següent:

«1. Els comptes i els informes de gestió individuals i consolidats corresponents a cada exercici de les entitats esmentades en el número 1 de l'article 84 han de ser aprovades, dins dels quatre mesos següents al tancament d'aquell, per la seva junta general corresponent, amb la realització prèvia d'una auditoria de comptes.

2. Sens perjudici del que estableix el títol III del llibre I del Codi de comerç, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per tal d'establir i modificar, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, en relació amb les entitats esmentades en el número anterior, les normes comptables i els models als quals s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els referits al compliment dels coeficients que s'estableixin, i disposar la freqüència i el detall amb què les dades corresponents han de ser subministrades a la Comissió o han de ser fetes públiques amb caràcter general per les mateixes entitats. Aquesta facultat no té cap altra restricció que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les diverses categories. Així mateix, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per regular els registres i els documents que han de portar les empreses de serveis d'inversió, així com, en relació amb les seves operacions de mercat de valors, les altres entitats que preveu l'article 65.

3. El ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, tenen les mateixes facultats que preveu el número anterior en relació amb els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió previstos en el número següent i amb els grups consolidables l'entitat matriu dels quals sigui alguna de les esmentades en les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84.

4. Per al compliment dels nivells mínims de recursos propis i limitacions exigibles en virtut de l'article 70 o, si s'escau, per al compliment del que disposa l'article 87, les empreses de serveis d'inversió han de consolidar els seus estats comptables amb el de les altres empreses de serveis d'inversió i entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió, segons el que disposa l'article 4. Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que una empresa de serveis d'inversió controli les altres entitats.
- b) Que l'entitat dominant sigui una entitat l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en empreses de serveis d'inversió.
- c) Que una persona física, un grup de persones físiques que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta

Llei controli diverses entitats, totes elles empreses de serveis d'inversió.

L'obligació de formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats, així com de procedir al seu dipòsit, correspon a l'entitat dominant; no obstant això, en el supòsit que preveu la lletra c) d'aquest apartat, l'entitat obligada ha de ser designada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'entre les empreses de serveis d'inversió del grup.

Els comptes i l'informe de gestió consolidats dels grups d'empreses de serveis d'inversió han de ser sotmesos al control d'auditors de comptes conforme al que estableix l'article 42 del Codi de comerç i altra normativa aplicable. No obstant això, el nomenament d'auditors de comptes correspon en tot cas a l'entitat obligada a formular i aprovar els esmentats comptes i l'informe d'acord amb el que disposa el paràgraf precedent.

5. S'han d'establir per reglament els supòsits en què, per la naturalesa de les entitats que formin el grup o per la inexistència de perjudicis potencials per als inversors o el funcionament regular dels mercats de valors, no sigui aplicable l'obligació de consolidació a la qual es refereix el punt anterior. En aquests supòsits, les empreses de serveis d'inversió que pertanyen a aquests grups han d'utilitzar la definició de fons propis que s'estableixi per reglament, complir individualment els requeriments i els límits establerts per a aquestes, així com crear sistemes de vigilància i control de les fonts de capital i de finançament de la resta d'entitats financeres del grup que impedeixin que es pugui perjudicar la situació financera de les esmentades empreses, i donar compte a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de l'organització d'aquests sistemes i dels seus resultats.

En aquests supòsits, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, encara que no sigui aplicable l'obligació de consolidació, pot sol·licitar a les empreses de serveis d'inversió que formin part del grup informació relativa als riscos del grup en el seu conjunt, com ara grans riscos, participacions en empreses no financeres o altres, així com imposar restriccions a les transferències de capital de les empreses de serveis d'inversió amb la resta d'entitats del grup. Tot això sens perjudici de les atribucions que atorga el punt 9 d'aquest article a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Així mateix, s'han de determinar per reglament els tipus d'entitats financeres que s'han d'incloure en el grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió a què es refereix el punt anterior.

6. Formen part del grup consolidable:

- a) Les empreses de serveis d'inversió.
- b) Les entitats de crèdit, sens perjudici del que disposa el paràgraf segon del número 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985.
- c) Les societats d'inversió mobiliària.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores de fons de titulació, així com les societats gestores de fons de pensions, l'objecte exclusiu de les quals sigui l'administració i gestió dels fons esmentats.
- e) Les societats de capital risc i les societats gestores de fons de capital risc.
- f) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions.

Així mateix, formen part del grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió les societats instrumentals l'activitat principal de les quals impliqui

la prolongació del negoci d'alguna de les entitats incloses en la consolidació, o inclogui la prestació a aquestes de serveis auxiliars.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar l'exclusió individual d'una entitat del grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió quan es doni qualsevol dels supòsits establerts en el número 2 de l'article 43 del Codi de comerç, o quan la inclusió de l'entitat esmentada en la consolidació resulti inadequada per al compliment dels objectius de la supervisió del grup esmentat.

7. Les entitats asseguradores no formen part en cap cas dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió.

8. Es pot regular per reglament la forma en què les regles que aquesta Llei preveu sobre recursos propis i supervisió dels grups consolidables han de ser aplicables als subgrups d'empreses de serveis d'inversió; s'entén per tals aquells que, incloent entitats d'aquesta naturalesa, s'integrin, al seu torn, en un grup consolidable d'una extensió més gran.

De la mateixa forma es pot regular la manera d'integrar el subgrup en el grup i la col·laboració entre els organismes supervisors.

9. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir a les entitats subjectes a consolidació tota la informació que sigui necessària per verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, i amb el mateix objecte, també pot inspeccionar els llibres, la documentació i els registres.

Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una empresa de serveis d'inversió amb altres entitats es pugui presumir l'existència d'una relació de control en el sentit del present article, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus comptes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació a aquestes entitats o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència de la consolidació.

10. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació a les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals hi hagi una relació de control d'acord amb el que disposa l'article 4 d'aquesta Llei, a efectes de determinar-ne la incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups consolidables.

11. El compliment pel grup consolidable del que disposen els números precedents no exonera les societats o les agències de valors integrades en el grup de complir individualment els seus requeriments de recursos propis.

12. Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió, s'ha de regular per reglament l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, atenent, entre altres criteris, el caràcter comunitari o extracomunitari de les entitats, la seva naturalesa jurídica i el seu grau de control.

13. El deure de consolidació que estableix l'article 42 del Codi de comerç s'entén complert mitjançant la consolidació a què es refereixen els números anteriors per aquells grups de societats l'entitat dominant dels quals sigui una empresa de serveis d'inversió, o per aquells altres que tinguin com a dominant una societat l'activitat principal de la qual sigui la tinença de participacions en empreses de serveis d'inversió. Aquest deure s'entén complert, així mateix, per als grups dels organismes rectors dels mercats secundaris oficials i del Servei de Compensació i Liquidació de Valors.

Això s'entén sens perjudici de l'obligació de consolidar entre si que pugui existir per a les filials que no siguin entitats financeres, en els casos que escaigui d'acord amb el que assenyala l'article 42 del Codi de comerç.»

Quatre. L'article 87 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió hi hagi altres tipus d'entitats sotmeses a requeriments específics de recursos propis, el grup ha d'assolir, a efectes de suficiència d'aquests recursos, la més elevada de les magnituds següents:

a) La necessària per assolir els nivells mínims que s'estableixin conforme al que disposa la lletra d) del número 1 de l'article 70.

b) La suma dels requeriments de recursos propis establerts per a cada classe d'entitats integrants del grup, calculats de forma individual o subconsolidada segons les seves normes específiques.

2. El compliment pel grup del que disposa el número precedent no exonera les entitats financeres integrades, sigui quina sigui la seva naturalesa, de complir individualment els seus requeriments de recursos propis. A aquest efecte, les entitats esmentades han de ser supervisades en base individual per l'organisme que correspongui a la seva naturalesa.

3. Qualsevol norma que es dicti en desplegament del que aquesta Llei preveu i que pugui afectar entitats financeres subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya o de la Direcció General d'Assegurances es dicta amb l'informe previ d'aquests organismes.

4. Sempre que en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per un organisme diferent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix sobre les esmentades entitats, ha d'actuar de forma coordinada amb l'organisme supervisor que en cada cas correspongui. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar la coordinació adequada.

5. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar que un grup d'empreses de serveis d'inversió en el qual integrin una o més entitats de crèdit susceptibles d'adherir-se a un fons de garantia de dipòsits tingui la consideració de grup consolidable d'entitats de crèdit i quedi, per tant, sotmès a supervisió en base consolidada pel Banc d'Espanya.»

Cinc. S'introdueixen dos nous paràgrafs inicials en l'article 88, amb la redacció següent:

«Sens perjudici del que disposen els articles 84 i 87, el Banc d'Espanya ha d'exercir les facultats de supervisió i inspecció sobre els membres del Mercat de Deute Públic en Anotacions, els titulars de compte a nom propi i sobre les entitats gestores, així com sobre les activitats relacionades amb el mercat de valors efectuades per entitats inscrites en els registres al seu càrrec a què es refereix l'article 65.

En tots els casos de confluència de competències de supervisió i inspecció entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, ambdues institucions han de coordinar les seves actuacions sota el principi que la tutela de la solvència de les entitats financeres afectades recau sobre la institució que mantingui el Registre corresponent i la del funcionament dels mercats de valors correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Sis. L'article 90 queda redactat de la manera següent:

«1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció que estableix aquesta Llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en estats estrangers, i a aquest efecte pot subscriure acords de col·laboració. En particular, pot comunicar informacions relatives a la direcció, la gestió, la solvència i la propietat de les empreses de serveis d'inversió, i altres entitats registrades, així com que contribueixin a una millor supervisió dels mercats de valors o serveixin per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars.

En el cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes en les lleis espanyoles.

L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret es fa a través del president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb el que preveuen els reglaments parlamentaris. A aquest efecte, el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la Cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

2. Les informacions o les dades confidencials que la Comissió Nacional del Mercat de Valors o altres autoritats competents hagin rebut en l'exercici de les seves funcions i la supervisió i la inspecció previstes en aquesta o altres lleis estan subjectes al secret professional i no poden ser divulgades a cap persona o autoritat. La reserva s'entén aixecada des del moment en què els interessats facin públics els fets a què es refereixi aquella informació.

3. Totes les persones que exerceixen o hagin exercit una activitat per a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i hagin tingut coneixement de dades de caràcter reservat estan obligades a guardar-ne el secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats criminals i la resta de responsabilitats previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni, ni publicar, comunicar, exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés atorgat per l'òrgan competent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Si el permís esmentat no és concedit, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que emani d'això.

4. S'exceptuen de l'obligació del secret regulat en aquest article:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, la publicació o la comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a finalitats estadístiques, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal, o en un judici civil, per bé que en aquest últim cas l'obligació de secret es manté en tot el que fa referència a les exigències prudencials d'una empresa de serveis d'inversió.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments mercantils derivats de la suspensió de pagaments, fallida o liquidació forçosa d'una empresa de serveis d'inversió, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers implicats en la reflatació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina dels mercats de valors, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar per al compliment de les seves respectives funcions a les comunitats autònomes amb competències en matèria de borses de valors; al Banc d'Espanya; a la Direcció General d'Assegurances; als òrgans rectors dels mercats secundaris oficials per tal de garantir-ne el funcionament regular; als fons de garantia d'inversors; als interventors o síndics d'una empresa de serveis d'inversió o d'una entitat del seu grup, designats en els corresponents procediments administratius o judicials, i als auditors de comptes de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups.

g) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals en aplicació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, així com les comunicacions que, de manera excepcional, es puguin fer en virtut del que disposen els articles 111 i 112 de la Llei general tributària, prèvia autorització indelegable del ministre d'Economia i Hisenda. A aquests efectes, s'han de tenir en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb autoritats supervidores d'altres països.

h) Les informacions requerides per una comissió parlamentària d'investigació, en els termes establerts per la seva legislació específica.

i) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors decideixi facilitar a un sistema o cambra de compensació i liquidació d'un mercat de valors espanyol, quan consideri que són necessàries per garantir el funcionament correcte dels òrgans esmentats davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produeixi en el mercat.

j) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar, per al compliment de les seves funcions, als organismes o les autoritats d'altres països en els quals recaigui la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o

indemnització dels inversors, sempre que hi hagi reciprocitat, i que els organismes i les autoritats estiguin sotmesos al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

k) Les informacions que per raons de supervisió prudencial o sanció de les empreses de serveis d'inversió i entitats o institucions financeres i mercats subjectes a l'àmbit d'aquesta Llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Hisenda o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors.

5. Les autoritats judicials que rebien de la Comissió Nacional del Mercat de Valors informació de caràcter reservat estan obligades a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva durant la substanciació del procés de què es tracti. La resta d'autoritats, persones o entitats que rebien informació de caràcter reservat queden subjectes al secret professional que regula aquest article i no poden utilitzar-la sinó en el marc del compliment de les funcions que tinguin legalment establertes.

Els membres d'una comissió parlamentària d'investigació que rebien informació de caràcter reservat estan obligats a adoptar les mesures pertinents que en garanteixin la reserva.

6. Sens perjudici del que estableix l'article 6 del Reial decret legislatiu 1290/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya s'han de subministrar mútuament tota classe d'informacions susceptibles de contribuir a l'exercici adequat de les activitats de la supervisió última de les quals sigui responsable cadascun d'aquests.»

Set. Es modifica l'apartat e) i s'afegeixen els següents a la relació que figura en l'article 92 de la Llei 24/1988:

«e) Un registre dels documents a què es refereix l'article 6 i, en generals, dels esmentats a la lletra b) de l'article 26.

f) Un registre de les empreses de serveis d'inversió que operin a Espanya i, si s'escau, dels seus administradors, directius i assimilats.

g) Un registre de les entitats previstes en el número 2 de l'article 65.

h) Un registre dels agents o apoderats que actuïn amb caràcter habitual per compte de les empreses de serveis d'inversió.

i) Un registre de titulars de participacions significatives previstes en l'article 53.

j) Un registre de fets i informacions significatives per als mercats de valors.»

Vuit. Els dos primers paràgrafs de l'article 95 passen a tenir la redacció següent:

«Les persones físiques i les entitats a les quals siguin aplicables els preceptes d'aquesta Llei, així com els que ocupin de fet o de dret càrrecs d'administració i direcció d'aquestes últimes, que infringeixin normes d'ordenació o disciplina del Mercat de Valors incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa aquest capítol.

Exerceixen càrrecs d'administració o direcció en les entitats a què es refereix el paràgraf anterior, als efectes del que disposa aquest capítol, els seus administradors o els membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, així com els seus directors generals i assimilats; s'entén per tals aquelles persones que, de fet o de dret, duguin a terme en l'entitat funcions d'alta direcció.»

Nou. El paràgraf inicial i l'apartat a) de l'article 97 té la redacció següent, i s'hi afegeix un número nou:

«1. La competència per incoar, instruir i sancionar en els procediments sancionadors a què es refereix aquest capítol s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) La incoació i la instrucció d'expedients correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. La incoació d'expedients, quan afecti empreses de servei d'inversió autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea s'ha de comunicar a les autoritats supervisores, a fi que, sens perjudici de les mesures cautelars i les sancions que siguin procedents d'acord amb aquesta Llei, adoptin les que considerin apropiades perquè cessi l'actuació infractora o se n'eviti la reiteració en el futur.»

«2. Quan la competència sancionadora correspongui a les comunitats autònomes, els òrgans competents per incoar, instruir i sancionar s'han de fixar en les normes orgàniques que distribueixen les competències en l'àmbit intern de la comunitat autònoma respectiva.»

Deu. L'article 98 té la redacció següent:

«1. En matèria de procediment sancionador, és aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats que resulten dels articles 21 a 24 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

També és aplicable a l'exercici de la potestat sancionadora atribuïda a la Comissió Nacional del Mercat de Valors el que disposen els articles 7, 14 i 15 d'aquesta Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com, en relació amb les entitats compreses en el número 1 de l'article 84 d'aquesta Llei, el que preveu l'article 17 d'aquella.

2. Les resolucions que imposin sancions d'acord amb el que disposa aquesta Llei són executives quan posin fi a la via administrativa. En aquestes resolucions s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no siguin executives.

3. La imposició de les sancions, llevat de l'amonestació privada, s'ha de fer constar al registre administratiu corresponent a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguin executives, també s'han de fer constar, si s'escau, al Registre mercantil.

4. Una vegada que les sancions imposades a una persona jurídica siguin executives, han de ser objecte de comunicació a la junta general immediata que es faci.

5. Les sancions per infraccions molt greus han de ser objecte de publicació en el "Butlletí Oficial

de l'Estat" una vegada siguin fermes en la via administrativa.

6. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot condonar, totalment o parcialment, o ajornar el pagament de les multes imposades a persones jurídiques quan hagin passat a ser controlades per altres accionistes, després d'haver-se comès la infracció, estiguin incloses en un procediment de concurs, o es donin altres circumstàncies excepcionals que facin que el compliment de la sanció en els seus mateixos termes atempti contra l'equitat o perjudiqui els interessos generals. Això no ha d'afectar en cap cas les sancions imposades als qui ocupaven càrrecs d'administració o de direcció en les persones jurídiques esmentades quan es va cometre la infracció.

En cap cas no es pot condonar ni ajornar si, en cas de transmissió d'accions de l'entitat sancionada, ha existit un preu o, si s'ha superat la situació de concurs, i es pot afrontar la sanció.»

Onze. Es fa una nova redacció de les lletres a), b), c), f), g), h), i) i o) de l'article 99 de la Llei 24/1988, que queden de la manera següent:

«a) L'exercici, no merament ocasional o aïllat, per les societats rectores de les borses de valors, o pels organismes rectors dels altres mercats oficials o no, per la societat de borses, pel Servei de Compensació i Liquidació de valors, o pels òrgans de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, per les societats gestores dels fons de garantia d'inversions, d'activitats d'intermediació financera o, en general, alienes al seu objecte social exclusiu.

b) L'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials pels seus organismes rectors sense la verificació prèvia que preveu l'article 32 d'aquesta Llei, així com la suspensió o l'exclusió pels mateixos organismes de la negociació d'algun valor, o l'incompliment de les circumstàncies abans esmentades en el marc d'un mercat secundari no oficial.

c) L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, pels organismes rectors dels mercats secundaris, oficials o no, amb exclusió del Banc d'Espanya, pel Servei de Compensació i Liquidació de Valors, o pels organismes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, de les normes reguladores d'aquests mercats o de les seves pròpies actuacions, desatentent els requeriments que a aquest efecte els hagin estat formulats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

«f) La infracció de la prohibició que estableix el paràgraf quatre de l'article 12 per part dels membres dels mercats secundaris, oficials o no, i de les entitats encarregades dels registres comptables, així com la tenidoria, per part d'aquestes últimes, dels registres comptables corresponents a valors representats mitjançant anotacions en compte amb endarreriment, inexactitud o una altra irregularitat substancial.

g) L'incompliment per part de les entitats gestores del Mercat de Deute Públic en Anotacions i de les entitats adherides al Servei de Compensació i Liquidació de Valors o dels òrgans de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, de les normes que regulin les seves relacions amb els registres comptables corresponents de caràcter central.

h) La no-expedició pels membres dels mercats secundaris, oficials o no, dels documents acreditatius de les operacions a què es refereix l'apartat c) de l'article 44 de la Llei, o el fet de no lliurar-los als seus clients, llevat que tinguin un caràcter merament ocasional i aïllat, així com la circumstància de no reflectir-hi els seus termes reals.

i) L'exercici d'accions adreçades a falsejar la lliure formació dels preus en el Mercat de Valors quan produeixin una alteració significativa de la cotització i generin danys considerables als inversors.»

«o) L'incompliment del que disposa l'apartat 2 de l'article 81.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 99:

«Quan les infraccions que preveuen les lletres e), k) i m) del paràgraf anterior es produeixen amb referència als grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, o als grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a què es refereixen les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84, es considera responsable l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats.»

Tretze. Es fa una nova redacció dels apartats que s'indiquen i s'hi afegeixen set apartats, lletres s), t), u), v), w), x) i y), de l'article 100:

«a) El nomenament per les societats rectores de les borses de valors o pels organismes rectors dels altres mercats, oficials o no, per la societat de borses, pel Servei de Liquidació i Compensació de Valors o dels organismes de liquidació i compensació o per les societats gestores dels fons de garantia d'inversions de membres del seu Consell d'Administració i, si s'escau, de directors generals sense l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, quan sigui procedent, de la comunitat autònoma amb competències en matèria de mercats d'àmbit autonòmic.»

«d) La percepció pels membres dels mercats secundaris, oficials o no, de comissions en una quantitat superior als límits que, si s'escau, s'hagin establert o sense haver complert el requisit de publicació i comunicació prèvies de les tarifes en cas que això sigui obligatori.

e) L'incompliment per part d'aquells que no siguin empreses de serveis d'inversió, ni entitats financeres, ni fedataris públics, de les obligacions, les limitacions o les prohibicions que derivin del que disposa l'article 36 d'aquesta Llei o de les disposicions o les regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 38 i 43 d'aquesta Llei.

f) L'ús indegut de les denominacions a què es refereix el número 5 de l'article 64.

g) La inobservança per les empreses de serveis d'inversió de les regles que es dictin a l'empara del que disposa la lletra e) del número 1 de l'article 70.

h) L'incompliment de la normativa que es dicti a l'empara del que disposa la lletra d) del número 1 de l'article 70, quan no constitueixi infracció molt greu.»

«j) La falta de comunicació d'informacions als organismes rectors dels mercats secundaris, ofi-

cial o no, o a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en els casos en què aquesta comunicació sigui preceptiva d'acord amb aquesta Llei i no constitueixi infracció molt greu d'acord amb l'article anterior.

k) La cessació o la disminució d'una participació significativa incomplint el que disposa el número 9 de l'article 69.»

«n) La infracció o l'incompliment de les normes de conducta que estableix el títol VII quan no constitueixi infracció molt greu d'acord amb l'article anterior.»

«q) Les infraccions lleus quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió l'infractor hagi estat objecte de sanció pel mateix tipus d'infracció.»

«s) L'administració o la direcció efectiva de les entitats a què es refereix l'article 84.1 d'aquesta Llei per persones que no hi exerceixin de dret un càrrec d'aquesta naturalesa.

t) La infracció de les normes de conducta que disposen el títol VII d'aquesta Llei, o les disposicions dictades per desplegar-la, quan no constitueixin infracció molt greu, d'acord amb el que disposa l'article anterior.

u) L'incompliment per les entitats emissores amb valors admesos a negociació en els mercats secundaris de valors de les seves obligacions respecte del sistema de registre d'aquests valors.

v) La realització per part d'empreses de serveis d'inversió, o altres entitats autoritzades, d'operacions en un mercat, o sistema organitzat de negociació de valors o altres instruments financers, que no hagin obtingut les autoritzacions que exigeix aquesta Llei.

w) L'exercici de pràctiques adreçades a falsejar la lliure formació dels preus en el Mercat de Valors quan no tingui la consideració d'infracció molt greu.

x) L'incompliment del que estableix l'apartat 2 de l'article 81 d'aquesta Llei quan els beneficis obtinguts per l'infractor tingui poca rellevància.

y) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 41 d'aquesta Llei quan no constitueixi infracció molt greu.»

Catorze. Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 100:

«Quan les infraccions que preveuen les lletres c), g) i h) del paràgraf anterior es produeixen amb referència als grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, o als grups consolidables dels quals siguin dominants les entitats a què es refereixen les lletres a) i b) del número 1 de l'article 84, es considera responsable l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes i l'informe de gestió consolidats.»

Quinze. 1. Es fa una nova redacció dels apartats c) i d) i se n'afegeixen tres de nous a l'article 102:

«c) Suspensió de la condició de membre del mercat secundari, oficial o no, corresponent per un termini no superior a cinc anys.

d) Revocació de l'autorització quan es tracti d'empreses de serveis d'inversió, entitats gestores del Mercat de Deute Públic o d'altres entitats inscrites en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Si es tracta de sucursals d'empreses de serveis d'inversió autoritzades en un altre

Estat membre de la Unió Europea, aquesta sanció de revocació s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en el territori espanyol.

e) Amonestació pública, amb publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

f) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a la mateixa entitat per un termini no superior a cinc anys.

g) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat financera de la mateixa naturalesa per un termini no superior a deu anys.»

2. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 102:

«Les sancions per infraccions molt greus han de ser publicades en el "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en via administrativa.»

Setze. S'incorpora un nou text en la lletra d), s'hi afegeix una nova lletra e) i es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 103:

«d) Suspensió de la condició de membre d'un mercat secundari corresponent, oficial o no, per un termini no superior a un any.

e) Suspensió per un termini no superior a un any en l'exercici de qualsevol càrrec directiu en l'entitat on hagi comès la infracció.»

«Quan es tracti de la infracció que preveu l'apartat r) de l'article 100, s'ha d'imposar en tot cas la sanció que estableix l'apartat b) anterior d'aquest article i, a més, una de les sancions que estableixen els apartats a), c) o d) del mateix precepte, i la multa que, si s'escau, s'imposi, no pot ser inferior a 2.000.000 de pessetes.»

Disset. Es fa la següent redacció de l'apartat d) de l'article 105:

«d) Separació del càrrec amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les que estableix el número 1 de l'article 84 o en una entitat de crèdit per un termini no superior a deu anys.»

Divuit. L'article 107 té el text següent:

«És aplicable a les entitats enumerades en les lletres a), b), c), d), e) i f) del número 1 de l'article 84 el que disposa per a les entitats de crèdit el títol III de la Llei de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. La competència per acordar les mesures d'intervenció o substitució correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Les resolucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que posin fi al procediment són susceptibles de recurs ordinari davant el ministre d'Economia i Hisenda.»

Article vuitè. *Modificacions en les disposicions addicionals de la Llei 24/1988.*

U. La disposició addicional primera passa a tenir la redacció següent:

«A partir de l'entrada en vigor dels preceptes d'aquesta Llei referits a les borses de valors, la "Bor-

sa Oficial de Comerç de Madrid" passa a denominar-se "Borsa de Valors de Madrid", mentre que les de Barcelona, Bilbao i València conserven la denominació de "Borses Oficials de Comerç" fins que les respectives comunitats autònomes, amb competències en la matèria, no variïn aquesta denominació. Una i altres tenen, a tots els efectes, la consideració de borses de valors i els és aplicable íntegrament el que disposa aquesta Llei per aquestes borses.»

Dos. La disposició addicional tercera té la redacció següent:

«La subscripció o la transmissió de valors només requereix per a la seva validesa la intervenció d'un fedatari públic quan, en cas que no estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial, estiguin representats mitjançant títols al portador i aquesta subscripció o transmissió no s'efectuï amb la participació o la mediació d'una societat o d'una agència de valors, o d'una entitat de crèdit.»

Tres. S'hi afegeix una nova disposició addicional onzena:

«Disposició addicional onzena.

El ministre d'Economia i Hisenda ha de donar publicitat a la resolució per la qual, a l'empara del que disposa l'article 31 d'aquesta Llei, es reconegui els mercats que tinguin el caràcter de mercats secundaris oficials.

La publicitat a què es refereix el paràgraf anterior correspon a les comunitats autònomes amb competències en la matèria i respecte als mercats secundaris oficials que autoritzin de conformitat amb el que assenyalava l'article 31.2.d) d'aquesta Llei.»

Quatre. S'hi afegeix una nova disposició addicional dotzena:

«Disposició addicional dotzena.

El mercat interbancari de dipòsits no ha de quedar subjecte a les normes d'aquesta Llei. Correspon al Banc d'Espanya la regulació i la supervisió del funcionament de l'esmentat mercat.»

Cinc. S'hi afegeix una nova disposició addicional tretzena:

«Disposició addicional tretzena.

Les referències que en aquesta Llei es fan a empreses de serveis d'inversió i autoritats d'estats membres de la Unió Europea inclouen també les que pertanyin a altres estats de l'Espai Econòmic Europeu.»

Sis. S'hi afegeix una nova disposició addicional catorzena:

«Disposició addicional catorzena:

Les emissions de valors efectuades per les diputacions forals de la comunitat autònoma del País Basc s'assimilen, a tots els efectes, i tenint en comp-

te les característiques especials de les hisendes forals, a les emissions efectuades per una comunitat autònoma.»

Disposició addicional primera.

S'introdueixen els canvis següents a la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva:

U. El número 1 de l'article 8 de la Llei 46/1984, queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol institució d'inversió col·lectiva, per iniciar la seva activitat, ha d'obtenir l'autorització prèvia del projecte de constitució pel ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, s'ha de constituir com a societat anònima o fons d'inversió, segons sigui procedent, i s'ha d'inscriure en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que correspongui a la institució.

Aquesta autorització només pot ser denegada per incompliment dels requisits que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin. La sol·licitud d'autorització ha de ser resolta mitjançant acord motivat, dins els tres mesos següents a la seva recepció o al moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins els sis mesos següents a la seva recepció.»

Dos. El paràgraf tercer del número 3 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Les modificacions en el contracte constitutiu, en els Estatuts o en el Reglament de les institucions d'inversió col·lectiva queden subjectes al que estableix en aquest número i en els dos anteriors, amb les excepcions que s'estableixin per reglament.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'article 10.2:

«El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha d'establir els casos i les condicions en què les societats d'inversió mobiliària, de capital fix o variable, els fons d'inversió mobiliària i els fons d'inversió en actius del mercat monetari poden utilitzar instruments derivats i altres tècniques amb la finalitat d'assegurar una cobertura adequada dels riscos assumits en la totalitat o en part de la seva cartera, com a inversió per gestionar de manera més eficaç la seva cartera, o en el marc d'una gestió encaminada a la consecució d'un objectiu concret de rendibilitat, d'acord amb els objectius de gestió que estableixen el fullet informatiu i el Reglament o els Estatuts socials de la institució.»

Quatre. Es fa una nova redacció del número 4 de l'article 12:

«4. La gestió dels actius l'han de fer els òrgans de la societat. Si els Estatuts socials contenen una previsió a aquest efecte, la Junta General, o per la seva delegació el Consell d'Administració, pot acordar que la gestió, total o parcial, dels actius de la societat s'encomani a un tercer en qui concorri la qualitat de gestor, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei. Aquest acord ha de ser inscrit en el Registre Mercantil i en el Registre especial corresponent.»

Cinc. La lletra c) del número 1 de l'article 27 queda redactada de la manera següent:

«Tenen com a objecte social exclusiu l'administració i la representació de les institucions d'inversió col·lectiva. No obstant això, també poden gestionar per compte dels fons d'inversió que administrin la subscripció i el reemborsament de les seves participacions; en aquest supòsit es poden exigir uns requisits addicionals de solvència. Aquesta última activitat la poden dur a terme directament o mitjançant agents o apoderats, i en ambdós casos s'ha d'ajustar als requisits que s'estableixin per reglament.»

Sis. L'article 23 bis queda redactat de la manera següent:

Primer.

«1. Les societats d'inversió mobiliària de fons, les societats d'inversió mobiliària de capital variable de fons i els fons d'inversió mobiliària de fons són institucions d'inversió col·lectiva que es caracteritzen pel fet d'invertir majoritàriament el seu actiu en accions o participacions d'una o diverses institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer.

2. La seva denominació ha d'anar seguida, en tot cas, de les expressions "societat d'inversió mobiliària de fons", o la seva sigla "SIMF"; "societat d'inversió mobiliària de capital variable de fons", o la seva sigla "SIMCAVF"; o, "fons d'inversió mobiliària de fons", o la seva sigla "FIMF". En cas d'institucions que inverteixin en una única institució, les denominacions anteriors s'han de substituir per la de "societat d'inversió mobiliària subordinada", o la seva sigla "SIMS"; "societat d'inversió mobiliària de capital variable subordinada"; o la seva sigla "SIMCAVS", o "fons d'inversió mobiliària subordinat", o la seva sigla "FIMS".

Pel que fa a les institucions d'inversió col·lectiva, els partícips de les quals siguin les institucions amb la denominació que es recull en l'incís últim del paràgraf anterior, tenen les denominacions següents: "societat d'inversió mobiliària principal", o la seva sigla "SIMP"; "societat d'inversió mobiliària de capital variable principal"; o la seva sigla "SIMCAVP", o "fons d'inversió mobiliària principal", o la seva sigla "FIMP".

3. S'han d'establir per reglament, entre altres, les normes sobre inversions en accions o participacions d'una o diverses institucions d'inversió col·lectiva, sobre diversificació de riscos, coeficient de liquiditat mínim, regles de valoració i comptabilitat, i subscripció i reemborsament de participacions.

4. Les societats d'inversió mobiliària, les societats d'inversió mobiliària de capital variable i els fons d'inversió mobiliària de fons, així com els principals i subordinats, es regeixen pel que preveuen els apartats anteriors i per les previsions que es determinin per reglament, així com subsidiàriament, i amb les adaptacions necessàries, pel que s'estableix per a les SIM, les SIMCAV i els FIM.

5. El règim sancionador que estableix la lletra b) del número 2, lletres c) i h) del número 3 i lletra e) del número 4 de l'article 32 d'aquesta Llei, és aplicable a les institucions d'inversió col·lectiva de fons, així com als principals i als subordinats, amb les adaptacions que es determinin per reglament.»

Segon.

«Es poden fusionar fons d'inversió ja sigui mitjançant absorció ja amb creació d'un nou fons.

La iniciació del procediment requereix l'acord previ de la societat gestora i del dipositari dels fons que s'hagin de fusionar.

La fusió ha de ser autoritzada prèviament pel ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Els processos de fusió han de ser objecte de comunicació als partícips perquè, en el termini d'un mes a comptar de la fusió, es pugui exercir el dret de separació, amb reemborsament dels participants sense cap despesa, al valor liquidatiu determinat d'acord amb l'article 20.2 corresponent al dia en què finalitzi el termini de l'exercici del dret de separació.»

Set. S'hi introdueix un nou article 23 ter amb la redacció següent:

«1. Es poden crear, a l'empara d'aquesta Llei, societats d'inversió mobiliària, tant de capital fix com a variable, com fons d'inversió mobiliària caracteritzats, pel fet d'invertir, majoritàriament, el seu actiu en valors no negociats en mercats secundaris de valors.

2. S'han d'establir per reglament, entre altres, les especialitats aplicables a aquestes institucions en matèria d'inversions, diversificació de riscos, coeficients d'inversió, coeficient de liquiditat, regles de valoració i comptabilitat, subscripció i reemborsament de participacions.

Supletòriament, i amb les adaptacions necessàries, es regeixen pel que s'estableix per a les SIM, les SIMCAV i els FIM.»

Vuit. S'hi introdueix un nou article 23 quater amb la redacció següent:

«1. Es poden crear FIM i FIAMM, així com qualsevol IIC de caràcter financer amb la forma de fons d'inversió els partícips del qual siguin exclusivament inversors institucionals o professionals.

2. S'han d'establir per reglament, entre altres, per a les institucions previstes en aquest article especialitats en matèria d'un nombre mínim de partícips i de subscripció i reemborsament de participacions.»

Nou. S'hi introdueix un nou article 31 bis amb el text següent:

«Les disposicions que conté l'article 90 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb les adaptacions necessàries referents a les institucions d'inversió col·lectiva sotmeses a l'àmbit d'aquesta Llei, són aplicables a les funcions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que recull aquest text legal.»

Deu. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 27 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'han de determinar per reglament les condicions en què es pot contractar amb altres entitats l'administració dels actius estrangers.»

Disposició addicional segona.

A les societats d'inversió mobiliària, tant de capital fix com de capital variable, i a les societats gestores d'ins-

titucions d'inversió col·lectiva, que regula la Llei 46/1984, de 26 de desembre, els són aplicables, amb les adaptacions reglamentàries que siguin exigides per la seva naturalesa específica, les regles que la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, conté per a les empreses de serveis d'inversió sobre les matèries següents:

1. Revocació de l'autorització per les causes que preveuen les lletres b), d), e), g), h), k) o l) de l'article 73.

2. Suspensió de l'autorització per les causes previstes en les lletres a), b), en el que sigui aplicable, i c) del número 1 de l'article 76.

A les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva també els són aplicables, amb les adaptacions reglamentàries que siguin exigides per la seva naturalesa específica, les regles 2a del número 1 i g) del número 2 de l'article 67 i l'article 69 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, contenen per a les empreses de serveis d'inversió sobre idoneïtat dels accionistes titulars d'una participació significativa.

Disposició addicional tercera.

En els casos de fallida o suspensió de pagaments d'una entitat emissora de valors o d'una entitat registrada en la Comissió Nacional del Mercat de Valors, les obligacions que d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, o altres lleis tenen els seus administradors i directius de remetre'n informació a aquesta Comissió són exigibles als síndics, els dipositaris i els interventors, segons sigui procedent.

Disposició addicional quarta.

1. Es poden crear fons de titulització hipotecària, als quals es refereix la Llei 19/1992, de 7 de juliol, que estiguin integrats per participacions de crèdits hipotecaris vençuts, sempre que aquests crèdits i les hipoteques constituïdes com a garantia reuneixin tots els altres requisits establerts en la legislació del mercat hipotecari i que, a més, s'estableixin mecanismes o instruments de millora creditícia.

2. En el procediment de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la constitució dels fons esmentats, aquella pot establir obligacions específiques d'informació i control del funcionament regular dels fons.

Disposició addicional cinquena.

1. La lletra d) de l'article 9 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda de la manera següent:

«d) El Banc d'Espanya, els fons de garantia de dipòsits i els fons de garantia d'inversions.»

2. Els fons de garantia d'inversions tenen exempció pels impostos indirectes que puguin meritjar per raó de la seva constitució, del seu funcionament i dels actes i les operacions que s'efectuïn en el compliment de les seves finalitats. L'exempció també s'estén per a les operacions gravades per tributs indirectes, l'import del qual se'ls hagi de repercutir d'acord amb les disposicions que regulen els tributs.

Disposició addicional sisena.

1. Quan en garantia de les obligacions generals conretes davant algun mercat secundari o davant els seus

sistemes de compensació i liquidació, o en garantia del compliment de les obligacions concretes per operacions efectuades en un d'aquests mercats es constitueixen penyores sobre valors admesos a negociació en mercats secundaris i representats per mitjà d'anotacions en compte, aquestes penyores es poden constituir mitjançant una pòlissa intervinguda per un corredor de comerç col·legiat o una escriptura pública.

2. Així mateix, les penyores a què es refereix el número anterior es poden constituir, sense els efectes dels documents a què fan referència, però amb aplicació del que disposa l'article 10 de la Llei del mercat de valors:

a) Mitjançant un document privat; l'entitat encarregada de la tenidoria del registre comptable ha d'efectuar la inscripció corresponent quan tingui constància del consentiment del que consti com a titular en aquest registre i de l'entitat a favor de la qual es constitueixi la penyora.

b) Mitjançant manifestació unilateral del que consti com a titular en el registre comptable, fins i tot efectuada per mitjans telemàtics, cas en què s'entén produïda l'acceptació de l'entitat a favor de la qual es constitueixi des que es comuniqui la manifestació unilateral a l'entitat encarregada de la tenidoria del registre comptable dels valors, sempre que així ho disposi la reglamentació del mercat o el sistema de compensació i liquidació de què es tracti, o s'hagi pactat expressament i prèviament aquesta forma d'acceptació entre les parts interessades. No obstant això, aquesta forma d'acceptació de la constitució de la penyora no implica la suficiència de la garantia que s'hagi de prestar, per la qual cosa, en cas que sigui insuficient, cal atènyer-se al que sigui procedent en aquest supòsit.

L'entitat encarregada del registre comptable dels valors sobre els quals es constitueixi la penyora ha de comunicar a l'entitat a favor de la qual s'hagi efectuat tant la inscripció de la penyora com, si s'escau, les incidències o les circumstàncies que es produeixen.

La penyora constituïda d'acord amb el que disposa aquest apartat té efectes contra tercers des de la data en què consti en el registre comptable.

3. L'execució de les penyores a què es refereixen els apartats anteriors s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposen els articles 322 a 324 del Codi de comerç, per bé que és suficient l'acreditació dels documents que prevegin, si s'escau, les normes d'ordenació i disciplina del mercat en regular la creació de la penyora per acreditar l'existència de la garantia pignorativa i de la quantitat deguda.

4. Els organismes rectors dels mercats secundaris i els seus sistemes de compensació i liquidació tenen els mateixos privilegis que confereix l'article 1926 del Codi civil als creditors pignoratius respecte dels béns, els valors o els drets en què es materialitzin o recaiguin les garanties atorgades en favor seu pels membres o els inversors en aquests mercats, siguin quins siguin aquests béns, valors o drets i les formalitats de la seva constitució, sempre que aquesta s'hagi ajustat a la legislació aplicable i les normes particulars de cada mercat.

5. Quan les garanties a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició consisteixen en dipòsits d'efectiu, amb manament de gestió o sense, l'execució de la garantia s'ha de fer per simple compensació. En els altres casos, quan no existeixi un procediment d'execució previst especialment per la llei, s'han d'executar per mitjà de subhasta amb la intervenció d'un notari o un corredor col·legiat de comerç i citació del deutor i del propietari del bé, valor o dret donat en garantia si no són la mateixa persona, i seguir en la resta el procediment previst en

el paràgraf primer de l'article 1872 del Codi civil, sense que el procediment d'execució avantdit pugui ser suspès o interromput excepte per manament judicial i, en aquest cas, el jutge ha d'exigir, a qui hagi instat la suspensió, garantia bastant i específica per cobrir els danys i perjudicis que se'n puguin derivar.

6. El règim establert als apartats anteriors és, així mateix, aplicable a les penyores en garantia d'obligacions concretes davant el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves operacions de política monetària, així com a les que hagin de constituir les entitats participants en un sistema interbancari de pagaments en garantia de l'esmentada participació.

Disposició adicional setena.

Es modifica l'article 48.1 a) de la Llei 18/1981, afegint el següent paràgraf:

«Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, s'han d'entendre per mercats secundaris oficials de valors, a més dels previstos expressament en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els segons mercats per a petites i mitjanes empreses de les borses de valors espanyoles ja existents o que es creïn en el futur.»

Disposició adicional vuitena.

Es fa una nova redacció del paràgraf final de la disposició final primera de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, amb el text que segueix:

«Els auditors dels comptes anuals de les entitats sotmeses al règim de supervisió previst en la Llei 13/1992, sobre recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres o de les entitats regulades en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, o de les entitats i institucions regulades en la Llei 46/1984, de 26 de desembre, sobre institucions d'inversió col·lectiva, tenen l'obligació de comunicar ràpidament per escrit al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors o a la Direcció General d'Assegurances, segons escaigui, qualsevol fet o decisió, sobre l'entitat o la institució auditada, de què hagin tingut coneixement en l'exercici de les seves funcions i que pugui:

a) Constituir una violació greu del contingut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives que estableixin les condicions de la seva autorització o que regulin de manera específica l'exercici de la seva activitat.

b) Perjudicar la continuïtat de la seva explotació, o afectar greument la seva estabilitat o solvència.

c) Implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor, o una opinió desfavorable o amb reserves, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria.

Sens perjudici de l'obligació anterior, l'entitat auditada té l'obligació de trametre una còpia de l'informe d'auditoria dels comptes anuals a les autoritats supervisores competents esmentades anteriorment. Si en el termini d'una setmana des de la data de lliurament de l'informe l'auditor no té constància fefaent que s'ha produït la tramesa esmentada, ha d'enviar directament l'informe a les autoritats esmentades.

L'obligació anterior afecta també els auditors dels comptes anuals de les empreses lligades per

un vincle de control, en el sentit que determina l'article 4 de la Llei 24/1988, del mercat de valors, a alguna de les entitats o institucions a les quals es refereix el paràgraf primer.

Adicionalment, els auditors de comptes de les empreses dominades que estiguin sotmeses al règim de supervisió, a més d'informar les autoritats supervisores competents, segons s'estableix en el paràgraf primer, també han d'informar els auditors de comptes de l'entitat dominant.

La comunicació de bona fe dels fets o decisions esmentats a les autoritats supervisores competents no constitueix incompliment del deure de secret establert en l'article 13 d'aquesta Llei, o del que pugui ser exigible contractualment als auditors de comptes, ni implica per a aquests cap tipus de responsabilitat.»

Disposició addicional novena.

1. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 2 de la Llei 19/1985, de 16 de juliol, canviària i del xec, que queda com segueix:

«Tenen la consideració de clàusules facultatives totes les mencions posades en la lletra diferents de les assenyalades en l'article precedent.»

2. Es fa una nova redacció dels paràgrafs segon, tercer i quart de l'article 51 de la Llei 19/1985, de 16 de juliol, que queden com segueix:

«Produeix tots els efectes canviaris del protest la declaració que consti en la pròpia lletra, firmada i datada pel lliurat en la qual es denegui l'acceptació o el pagament, així com la declaració, amb els mateixos requisits, del domiciliari o, si s'escau, de la Cambra de Compensació, en la qual es denegui el pagament, llevat del fet que el lliurador hagi exigut expressament en la lletra l'aixecament del protest notarial en l'espai reservat per la normativa aplicable a clàusules facultatives. En tot cas la declaració del lliurat, del domiciliari o de la Cambra de Compensació ha de ser feta dins els terminis establerts per al protest notarial en l'article següent.

El protest notarial per manca d'acceptació s'ha de fer dins els terminis fixats per a la presentació a l'acceptació o dels vuit dies hàbils següents.

El protest per manca de pagament d'una lletra de canvi pagable a data fixa o a cert termini des de la seva data o des de la vista s'ha de fer en un dels vuit dies hàbils següents al del venciment de la lletra de canvi. Si es tracta d'una lletra pagable a la vista, el protest s'ha d'estendre en el termini indicat en el paràgraf precedent per al protest per manca d'acceptació.»

3. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 95 de la Llei 19/1985, de 16 de juliol, amb el text següent:

«Tenen la consideració de clàusules facultatives totes les mencions posades al pagaré diferents de les assenyalades en l'article precedent.»

4. El primer paràgraf de l'article 96 de la Llei 19/1985, de 16 de juliol, queda com segueix:

«Són aplicables al pagaré, mentre això no sigui incompatible amb la naturalesa d'aquest títol, les disposicions relatives a la lletra de canvi i referents:

A l'endós (articles 14 al 24).

Al venciment (articles 38 al 42).

Al pagament (articles 43 i 45 al 48).

A les accions per manca de pagament (articles 49 al 60 i 62 al 68). No obstant això, les clàusules facultatives que s'incorporin al pagaré, perquè siguin vàlides, han d'anar firmades expressament per una persona autoritzada per a la seva inserció, sens perjudici de les signatures exigides en aquesta Llei per a la validesa del títol.

Al pagament per intervenció (articles 70 i 74 a 78).

A les còpies (articles 82 i 83).

A l'extraviament, sostracció o destrucció (articles 84 a 87).

A la prescripció (articles 88 i 89).

Al còmput dels terminis i a la prohibició dels dies de gràcia (articles 90 i 91).

Al lloc i domicili (article 92).

A les alteracions (article 93).»

5. En l'article 107 de la Llei 19/1985 s'afegeix un nou paràgraf amb el text següent:

«Tenen la consideració de clàusules facultatives totes les mencions posades al xec diferents de les assenyalades en l'article precedent.»

6. En l'article 147 de la Llei 19/1985 es dona una nova redacció al paràgraf primer i se li afegeix un nou paràgraf amb els textos següents:

«El protest o la declaració equivalent s'ha de fer abans que expiri el termini de la presentació. Si la presentació s'efectua en els vuit últims dies del termini, el protest o la declaració equivalent es pot fer en els vuit dies hàbils següents a la presentació.»

«No obstant això, les clàusules facultatives que s'incorporin al xec, per a la seva validesa, han d'anar firmades expressament per una persona autoritzada per a la seva inserció, sens perjudici de les signatures exigides en aquesta Llei per a la validesa del títol.»

Disposició addicional desena.

1. Les normes d'aquesta disposició s'apliquen a les operacions financeres relatives a instruments derivats que es facin en el marc d'un acord de compensació contractual, sempre que hi concorrin els requisits següents:

a) Que com a mínim una de les parts de l'acord sigui una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió, o entitats no residents autoritzades per dur a terme les activitats reservades en la legislació espanyola a les esmentades entitats o empreses.

b) Que l'acord prevegi la creació d'una única obligació jurídica, que abasti totes les operacions financeres incloses en l'acord i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tenen dret a exigir-se el saldo net de les operacions vençudes, calculat conforme al que estableix l'acord de compensació contractual.

2. A efectes d'aquesta disposició, es consideren instruments derivats les permutes financeres, les operacions de tipus d'interès a termini, les opcions i futurs, les compravendes de divises i qualsevol combinació de les anteriors, així com les operacions similars o de naturalesa anàloga.

3. La declaració del venciment anticipat, resolució, acabament o efecte equivalent de les operacions financeres incloses en un acord de compensació contractual dels previstos en el número 1 anterior no es pot veure

limitada, restringida o afectada en qualsevol forma, per un estat o sol·licitud de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració, intervenció o concurs de creditors que afecti qualsevol de les parts de l'acord esmentat, les seves filials o sucursals.

En els supòsits en què una de les parts de l'acord de compensació contractual es trobi en una de les situacions de concurs previstes en l'apartat anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la massa exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat de conformitat amb les regles establertes en l'acord.

4. Les operacions financeres o l'acord de compensació contractual que les regula només poden ser impugnats a l'empara del paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant una acció exercitada pels síndics de la fallida, en la qual es demostrï frau en l'esmentada contractació.

Disposició adicional onzena.

Es fa una nova redacció de l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adaptin les normes legals en matèria d'entitats de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea:

«1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya col·labora amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en estats estrangers i pot comunicar informacions relatives a la direcció, la gestió i la propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar-ne el control de solvència i qualsevol altra que pugui facilitar la seva supervisió o serveixi per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars; pot subscriure, igualment, a aquest efecte, acords de col·laboració.

En el cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

2. Les dades, els documents i les informacions que siguin en poder del Banc d'Espanya en virtut de les funcions que li encomanen les lleis tenen caràcter reservat i no poden ser divulgats a cap persona o autoritat. La reserva s'entén aixecada des del moment en què els interessats facin públics els fets a què es refereixen.

L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret es fa a través del governador del Banc, de conformitat amb el que preveuen els reglaments parlamentaris. A aquest efecte, el governador pot sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la Cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

3. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat per al Banc d'Espanya i hagin tingut coneixement de dades de caràcter reservat estan obligades a guardar-ne el secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats criminals i d'altres que preveuen les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés atorgat per l'òrgan competent del Banc d'Espanya. Si el

permís esmentat no és concedit, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que en dimani.

4. S'exceptuen de l'obligació de secret regulada en el present article:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, la publicació o la comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a finalitats estadístiques, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments mercantils derivats de la suspensió de pagaments, fallida o liquidació forçosa d'una entitat de crèdit, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers implicats en la refluació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc de recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar per al compliment de les seves respectives funcions a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a la Direcció General d'Assegurances, als Fons de Garantia de Dipòsits, als interventors o síndics d'una entitat de crèdit o d'una entitat del seu grup, designats en els corresponents procediments administratius o judicials, i als auditors de comptes de les entitats de crèdit i els seus grups.

g) Les informacions que el Banc d'Espanya transmeti, en tant que autoritat monetària, al Banc Central Europeu, als bancs centrals i als organismes de funció similar de la Unió Europea, així com a altres autoritats públiques encarregades de la supervisió dels sistemes de pagaments.

h) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar, per al compliment de les seves funcions, als organismes o autoritats d'altres països en els quals recaigui la funció pública de supervisió de les empreses de serveis d'inversió, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o indemnització dels inversors de les entitats de crèdit, sempre que hi hagi reciprocitat, i que els organismes i les autoritats estiguin sotmesos al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

i) Les informacions que el Banc d'Espanya decideixi facilitar a una cambra o un organisme semblant autoritzat legalment a prestar serveis de compensació o liquidació dels mercats espanyols, quan consideri que són necessàries per garantir el funcionament correcte dels organismes esmentats davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produeixi en el mercat.

j) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals, així com les comunicacions que de manera excepcional es puguin realitzar en virtut del que disposen els articles 111 i 112 de la Llei general tributària, prèvia autorització indelegable del ministre d'Economia i Hisenda. A

aquests efectes s'han de tenir en compte els acords de col·laboració firmats pel Banc d'Espanya amb autoritats supervisores d'altres països.

k) Les informacions que per raons de supervisió prudencial o sanció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya hagi de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Hisenda o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències sobre entitats de crèdit.

l) Les informacions requerides per una comissió parlamentària d'investigació en els termes establerts en la seva legislació específica.

5. Les autoritats judicials que rebin del Banc d'Espanya informació de caràcter reservat estan obligades a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva durant la substanciació del procés de què es tracti. La resta d'autoritats, persones o entitats que rebin informació de caràcter reservat queden subjectes al secret professional regulat en aquest article i no poden utilitzar-la sinó en el marc del compliment de les funcions que tinguin legalment establertes.

Els membres d'una comissió parlamentària d'investigació que rebin informació de caràcter reservat estan obligats a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva.

6. Les transmissions d'informació reservada als organismes i les autoritats de països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu al qual es refereixen el segon paràgraf de l'apartat 1 i la lletra h) de l'apartat 4 estan condicionades, quan la informació s'hagi originat en un altre Estat membre, a la conformitat expressa de l'autoritat que l'hagi revelada, i només pot ser comunicada als destinataris esmentats als efectes per als quals la dita autoritat hagi donat el seu acord. La mateixa limitació s'aplica a les informacions a les cambres i els organismes esmentats en la lletra i) de l'apartat 4.»

Disposició addicional dotzena.

1. D'acord amb el que disposa l'article 36 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, poden ser reconegudes com a operacions d'un mercat secundari les operacions dobles i les operacions amb pacte de recompra. A aquests efectes, s'entén:

Per operacions dobles (també denominades simultànies), aquelles en les quals es contracten, alhora, dues compravendes de valors de sentit contrari, realitzades ambdues amb valors de característiques idèntiques i pel mateix import nominal, però amb diferent data d'execució; ambdues compravendes poden ser al comptat amb diferents dates de liquidació, a termini, o la primera al comptat i la segona a termini.

Per operacions amb pacte de recompra, aquelles en les quals el titular dels valors els ven fins a la data de l'amortització, i convé simultàniament la recompra de valors de característiques idèntiques i pel mateix valor nominal, en una data determinada i intermèdia entre la de venda i la d'amortització més pròxima, encara que aquesta sigui parcial o voluntària.

2. Quan les operacions financeres previstes en el guió primer de l'apartat anterior compleixin els requisits als quals es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la present Llei, els és d'aplicació el que disposen els apartats 3 i 4 d'aquesta Llei.

3. En les operacions a què es refereix l'apartat 1 anterior, si el primer venedor no satisfà el preu de la segona compravenda o incompleix el pacte de recompra,

el primer comprador adquireix irrevocablement el domini dels valors venuts.

Així mateix, tant la declaració de fallida del primer venedor com l'admissió a tràmit de la seva sol·licitud de suspensió de pagaments comporten la resolució de ple dret de la segona compravenda, o del pacte de recompra, i es produeix el mateix efecte a què es refereix el paràgraf anterior.

4. El que estableix l'apartat 2 precedent, s'aplica igualment a les operacions d'aquesta naturalesa que es facin sobre altres actius financers en garantia de les obligacions generals concretes davant el Banc d'Espanya en exercici de les seves operacions de política monetària.

Disposició addicional tretzena.

S'introdueixen les modificacions següents al Reial decret llei 18/1982, de 24 de maig:

U. Es crea un nou article 2 ter amb el text següent:

«Article 2 ter.

Els fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris, en caixes d'estalvi i en cooperatives de crèdit han d'indemnitzar els inversors que hagin confiat a una entitat de crèdit adherida a ells recursos dineraris, valors o altres instruments financers, per al seu dipòsit i administració o per a la realització d'algun servei d'inversió dels que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en els supòsits descrits en l'article 5, números 1 i 1 bis d'aquest Reial decret llei. L'esmentada cobertura té el límit, la forma, el termini i l'abast que es determinin per reglament.»

Dos. S'hi afegeix a l'apartat 1 de l'article 3 el paràgraf següent:

«Quan el patrimoni d'un fons assoleixi valors negatius, la Comissió Gestora pot acordar, per majoria de dos terços de tots els seus membres, la realització de derrames entre les entitats adherides. Aquestes derrames es distribueixen segons la base de càlcul de les aportacions i el seu import total no pot excedir la quantitat necessària per eliminar aquell dèficit.»

Tres. S'hi afegeix a l'article 5 el número següent:

«1 bis. Amb independència de la quantitat establerta com a garantia dels dipòsits en virtut de l'article 1, número 2, del Reial decret llei 4/1980, de 28 de març, i els articles 1, apartat 2, i 2, apartat 2, d'aquest Reial decret llei, els fons de garantia de dipòsits han de satisfer als titulars de valors o altres instruments financers confiats a una entitat de crèdit els imports garantits quan es produeixi algun dels següents fets:

a) Que l'entitat de crèdit hagi estat declarada en estat de fallida, o es tingui judicialment per sol·licitada la declaració de suspensió de pagaments de l'entitat, i aquestes situacions impliquin la suspensió de la restitució dels valors o instruments financers; no obstant això, no és procedent el pagament d'aquests imports si, dins el termini previst reglamentàriament per iniciar el seu desembossament, s'aixeca la suspensió esmentada.

b) Que, havent-se produït la no-restitució dels valors o instruments financers, el Banc d'Espanya determini que l'entitat de crèdit es troba en la impossibilitat de restituir-los en el futur immediat

per raons directament relacionades amb la seva situació financera. El Banc d'Espanya disposa d'un termini de vint-i-un dies per comprovar l'existència d'aquest supòsit i emetre resolució sobre la procedència de la indemnització.»

Quatre. L'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 5 queda suprimit i s'afegeix a l'article esmentat el número següent:

«1 ter. Tots els pagaments que facin els fons de garantia de dipòsits en virtut dels dos números precedents s'han de fer en efectiu, i s'han de valorar per a això els valors o altres instruments financers en la forma que es determini per reglament.

Pel sol fet del pagament, els fons de garantia de dipòsits se subroguen, per ministeri de la Llei, en els drets del creditor o inversor corresponents a l'import pagat; és títol suficient el document en el qual consti el pagament.

En el supòsit que els valors o altres instruments financers confiats a l'entitat siguin restituïts per aquella posteriorment al pagament d'un import garantit d'acord amb el número 1 bis, els fons de garantia de dipòsits es poden rescabalar de l'import satisfet, totalment o parcialment, si el valor dels que s'hagin de restituir és més gran que la diferència entre el dels que van ser confiats a l'entitat i l'import pagat a l'inversor, i estan facultats, a aquest fi, a alienar-los en la quantitat que resulti procedent, segons el procediment i el criteri d'atribució i valoració que s'estableixin per reglament.»

Disposició adicional catorzena.

No és necessari el requisit d'escriptura pública previst en l'article 6 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en el cas d'emissions de pagarés que hagin de ser objecte de negociació en un mercat secundari, sempre que les seves característiques constin en un fullet informatiu.

Disposició adicional quinzena.

Es modifiquen els preceptes següents del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de març.

1. S'addiciona un apartat 3 a l'article 50, amb la següent redacció:

«3. Quan el privilegi consisteixi en el dret a obtenir un dividend preferent la societat està obligada a acordar el repartiment del dividend si hi ha beneficis distribuïbles.

Els estatuts han d'establir les conseqüències de la falta de pagament total o parcial del dividend preferent, si aquest té caràcter acumulatiu o no en relació amb els dividends no satisfets, així com els eventuais drets dels titulars d'aquestes accions privilegiades en relació amb els dividends que puguin correspondre a les accions ordinàries. Aquestes no poden en cap cas rebre dividends amb càrrec als beneficis d'un exercici, mentre no hagi estat satisfet el dividend privilegiat corresponent al mateix exercici.

El mateix règim establert en el paràgraf primer del present apartat és aplicable a les societats no cotitzades, llevat del fet que els seus estatuts disposin una altra cosa.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 91, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 91. *Drets preferents.*

1. Els titulars d'accions sense vot tenen dret a percebre el dividend anual mínim fix o variable, que estableixin els estatuts socials. Una vegada acordat el dividend mínim, els titulars de les accions sense vot tenen dret al mateix dividend que correspongui a les accions ordinàries.

Si hi ha beneficis distribuïbles, la societat està obligada a acordar el repartiment del dividend mínim a què es refereix el paràgraf anterior. Si no hi ha beneficis distribuïbles o si no n'hi ha en quantitat suficient, la part de dividend mínim no pagat ha de ser satisfeta dins els exercicis següents.

En cas de societats no cotitzades, mentre no es satisfaci el dividend mínim, les accions sense vot tenen dret de vot en igualtat de condicions que les accions ordinàries i conservant, en tot cas, els seus avantatges econòmics.»

3. S'introdueix un nou apartat 4 en l'article 91, amb la redacció següent:

«4. Respecte del dret de subscripció preferent dels titulars d'accions sense vot de societats cotitzades cal atènyer-se al que disposin els seus estatuts.»

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 92, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 92. *Altres drets.*

1. Les accions sense vot atribueixen als seus titulars els altres drets de les accions ordinàries, llevat del que disposa l'article anterior.»

5. Es crea la secció 6a del capítol IV, amb l'epígraf «De les accions rescatables», integrada pels següents articles:

«Article 92 bis. *Emissió d'accions rescatables.*

1. Les societats anònimes cotitzades poden emetre accions que siguin rescatables a sol·licitud de la societat emissora, dels titulars d'aquestes accions o d'ambdós, per un import nominal no superior a la quarta part del capital social. En l'acord d'emissió s'han de fixar les condicions per a l'exercici del dret de rescat.

2. Les accions rescatables han de ser íntegrament desembossades en el moment de la subscripció.

3. Si el dret de rescat s'atribueix exclusivament a la societat, no es pot exercitar abans que transcorrin tres anys a comptar de l'emissió.

Article 92 ter. *Amortització d'accions rescatables.*

1. L'amortització de les accions rescatables s'ha de fer amb càrrec a beneficis o a reserves lliures o amb el producte d'una nova emissió d'accions acordada per la Junta General amb la finalitat de finançar l'operació d'amortització.

2. Si s'amortitzen aquestes accions amb càrrec a beneficis o a reserves lliures, la societat ha de constituir una reserva per l'import del valor nominal de les accions amortitzades.

3. En el cas que no hi hagi beneficis o reserves lliures en quantitat suficient ni s'emetin noves accions per finançar l'operació, l'amortització només es pot dur a terme amb els requisits establerts per a la reducció de capital social mitjançant devolució d'aportacions.»

6. Es modifica l'apartat 1 de l'article 158, que passa a tenir la redacció següent:

«1. En els augments de capital social amb emissió de noves accions, ordinàries o privilegiades, els antics accionistes i els titulars d'obligacions convertibles poden exercitar, dins el termini que a aquest efecte concedeixi l'Administració a la societat, que no pot ser inferior a quinze dies des de la publicació de l'anunci de l'oferta de subscripció de la nova emissió en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" en el cas de les societats cotitzades, i d'un mes en la resta dels casos, el dret a subscriure un nombre d'accions proporcional al valor nominal de les accions que posseeixin o de les que correspondrien als titulars d'obligacions convertibles d'exercitar en aquest moment la facultat de conversió.»

7. Es modifica l'article 159, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 159. *Exclusió del dret de subscripció preferent.*

1. En els casos en què l'interès de la societat així ho exigeixi, la Junta General, en decidir l'augment del capital, pot acordar la supressió total o parcial del dret de subscripció preferent. Per a la validesa d'aquest acord, que ha de respectar el que disposa l'article 144, és imprescindible:

a) Que en la convocatòria de la Junta s'hagin fet constar la proposta de supressió del dret de subscripció preferent i el tipus d'emissió de les noves accions.

b) Que en el moment de la convocatòria de la Junta es posin a disposició dels accionistes, conforme al que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 144, un informe elaborat pels administradors, en el qual es justifiqui detalladament la proposta i el tipus d'emissió de les accions, amb indicació de les persones a les quals aquestes han d'atribuir-se, i un informe elaborat, sota la seva responsabilitat, per l'auditor de comptes de la societat sobre el valor real de les accions de la societat i sobre l'exactitud de les dades continguts en l'informe dels administradors. Quan la societat no estigui obligada a verificació comptable, l'auditor ha de ser designat pels administradors als efectes esmentats.

c) Que el valor nominal de les accions a emetre, més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió, es correspongui amb el valor real que resulti de l'informe dels auditors de comptes de la societat. No obstant això, en el supòsit de societats cotitzades, la Junta d'Accionistes pot acordar l'emissió de noves accions a qualsevol preu, sempre que sigui superior al valor nominal d'aquestes, i es pot limitar a establir el procediment per a la seva determinació.

2. En el cas de societats cotitzades, quan la Junta General delegui en els administradors la facultat d'augmentar el capital social conforme al que estableix l'apartat 1, b) de l'article 153, pot atribuir-los també la facultat d'excloure el dret de subs-

cripció preferent en relació amb les emissions d'accions que siguin objecte de delegació quan concorrin les circumstàncies previstes en l'apartat 1 d'aquest article i sempre que el valor nominal de les accions a emetre, més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió, es correspongui amb el valor real que resulti de l'informe dels auditors de comptes de la societat.

3. Quan la societat tingui obligacions convertibles emeses amb relació de conversió fixa i els seus tenidors es vegin afectats per l'exclusió del dret de subscripció preferent, s'ha de preveure una fórmula d'ajust de la relació esmentada que permeti de compensar la dilució eventual de l'import del dret de conversió.

4. No escau el dret de subscripció preferent quan l'augment del capital és degut a la conversió d'obligacions en accions o a l'absorció d'una altra societat o de part del patrimoni escindit d'una altra societat.»

8. Es modifica l'apartat 2 de l'article 162, que passa a tenir la redacció següent:

«2. Per excepció al que disposa l'article anterior, l'acord d'augment del capital social es pot inscriure en el Registre Mercantil abans de l'execució de l'acord esmentat quan concorrin les dues circumstàncies següents:

1r Quan l'emissió de les noves accions hagi estat autoritzada o verificada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

2n Quan en l'acord d'augment del capital social s'hagi previst expressament la subscripció incompleta.

Els administradors, una vegada executat l'acord, han de fer una nova redacció dels estatuts socials a fi de recollir-hi la nova xifra de capital social, per a la qual cosa s'entenen facultats per l'acord d'augment.»

9. L'antic apartat 2 de l'article 162 passa a ser l'apartat 3 i se'n manté la redacció actual.

10. S'afegeixen dos nous apartats 4 i 5 a l'article 162:

«4. Tractant-se de societats cotitzades, i en el supòsit que l'emissió de les noves accions hagi estat autoritzada o verificada per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, transcorregut un any des de la conclusió del període de subscripció sense que s'hagi presentat a inscripció en el Registre Mercantil l'escriptura d'execució de l'acord, el registrador, d'ofici o a sol·licitud de qualsevol interessat, ha de procedir a la cancel·lació de la inscripció de l'acord d'augment del capital social i trametre'n una certificació a la mateixa societat i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

5. Cancel·lada la inscripció de l'augment, els titulars de les noves accions emeses tenen el dret al qual es refereix l'apartat 3 d'aquest article.»

11. Es modifica l'apartat 2 de l'article 194, que passa a tenir la redacció següent:

«2. El fons de comerç pot figurar únicament en l'actiu del balanç quan s'hagi adquirit a títol oneros.

La seva amortització, que s'ha de dur a terme de manera sistemàtica, no pot ser creixent ni sobre-

passar del període durant el qual el fons esmentat contribueixi a l'obtenció d'ingressos per a la societat, amb el límit màxim de vint anys.

Quan l'amortització superi els cinc anys, s'ha de recollir en la memòria la justificació oportuna, i indicar-hi els imports dels ingressos que generarà previsiblement l'actiu esmentat durant el seu període d'amortització.»

12. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 194 amb la següent redacció:

«3. Els terminis establerts per a amortització del fons de comerç són d'aplicació als comptes anuals que es formulin posteriorment al 31 de desembre de 1998, sense modificar les amortitzacions efectuades en exercicis anteriors.»

Disposició transitòria primera.

Els valors negociables representats mitjançant títols admesos a cotització en un mercat secundari oficial poden continuar representats de la forma esmentada, mentre la normativa de desplegament d'aquesta Llei no imposi la seva representació mitjançant anotacions en compte.

Disposició transitòria segona.

Les emissions de valors d'entitats i societats públiques diferents de les assenyalades en l'article 55 d'aquesta Llei que es negocien al Mercat de Deute Públic en Anotacions s'han de continuar negociant en el Mercat esmentat fins al seu venciment.

Disposició transitòria tercera.

Les societats i les agències de valors, així com les societats gestores de carteres han d'adaptar els seus estatuts i els seus programes d'activitats a les previsions d'aquesta Llei i de la seva normativa de desplegament, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei i de les disposicions reglamentàries pertinents.

Disposició transitòria quarta.

Els actes i els documents legalment necessaris perquè les societats constituïdes d'acord amb la legislació anterior puguin, dins els terminis assenyalats en aquestes disposicions transitòries, donar compliment al que estableix aquesta Llei, queden exempts de tributs i exaccions de tota mena.

El Govern, a proposta del ministre de Justícia, ha de fixar una reducció en els drets aranzelaris que els notaris i els registradors mercantils apliquen en l'atorgament i la inscripció al Registre dels actes i els documents necessaris per a l'adaptació de les societats existents al que preveu aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena.

Mentre no es despleguin mitjançant un reglament els preceptes de la Llei 24/1988, corresponents al Mercat de Deute Públic en Anotacions, en la nova redacció donada per aquesta Llei, i no s'aprovi el Reglament del mercat al qual fa menció l'article 55.4 de l'esmentat text legal, romanen vigents les disposicions reglamentàries que en l'actualitat regulen aquest mercat.

Disposició transitòria sisena.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es consideren mercats secundaris oficials els reconeguts en el seu moment com a organitzats a l'empara de l'article 77, paràgraf tercer, d'aquesta Llei.

2. En la primera resolució que es publiqui, d'acord amb el que preveu la disposició adicional onzena de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en què es reconeixin els mercats que tinguin el caràcter de mercats secundaris oficials, s'hi han d'incloure els que tinguin aquest caràcter en la data de publicació d'aquesta Llei, així com els que hagin estat ja autoritzats a l'empara de l'article 77, paràgraf tercer, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en la redacció donada per l'article 58 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990.

Disposició transitòria setena.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei es pot autoritzar la constitució de societats d'inversió mobiliària, societats d'inversió mobiliària de capital variable i fons d'inversió mobiliària de fons, així com principals i subordinats, fons i societats inversors en valors no cotitzats i aquells fons els partícips dels quals siguin inversors institucionals o professionals. A aquesta finalitat, s'han de tenir en compte les regles previstes en la disposició adicional primera i aquelles altres que, recollides en la legislació vigent, per a les SIM, SIMCAV i FIM, puguin ser aplicables.

Disposició derogatòria única.

Queda derogat l'article 86 bis actual de la Llei 24/1988, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, conserven la seva vigència les especialitats previstes en el règim de la Zona Especial Canària de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

De la mateixa manera, queda derogada la disposició adicional setena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la 2a Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

Disposició final primera.

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, la previsió que les entitats de crèdit, sigui quina sigui la seva nacionalitat, puguin ser membres de les borses de valors no entra en vigor fins a l'1 de gener de l'any 2000.

2. Pel que es refereix a les previsions del títol VI de la Llei, article 77, relatiu als fons de garantia d'inversions, la seva entrada en vigor respecte als supòsits als quals els és aplicable, coincideix amb la data de vigència de la Directiva 93/22/CEE, de 10 de maig de 1993, relativa als serveis d'inversió en l'àmbit dels valors negociables.

Disposició final segona.

1. S'autoritza el Govern perquè, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori un text refós de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del

mercat de valors, incorporant, a més de la regulació que conté aquesta Llei, les següents disposicions legals:

a) Article 15 del Reial decret Llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

b) Article 13 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació.

2. Així mateix, s'ha de procedir a les actualitzacions que resultin procedents com a conseqüència de l'aprovació i l'entrada en vigor de les lleis 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

3. Aquesta delegació inclou la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Disposició final tercera.

En un termini no superior a sis mesos a comptar de la data de publicació d'aquesta Llei, el Govern ha de enviar a les Corts, per a la seva tramitació, un projecte de llei pel qual es modifiqui el capítol X de la Llei de societats anònimes, relatiu al règim jurídic de les obligacions.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de novembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

